

தெரும்

130

ஆம் ஆண்டு மூலமில்

கைவ பாரிபாலன சபை வெளியீடு

ஆரம்பம் :

விரோதி நே ஆவணி ம் 26 ஆம் ஏ (1889)

பிரதி விலை : ரூபா 50.00

நெந்து

(HINDU ORGAN)

உத்தகம் : 130

15-05-2018

குறி : 05

சைவத்தலைமகனாகி நின்ற தமிழ் ஞானசம்பந்தர்

“சம்” என்றால் நல்ல, “பந்தம்” என்றால் உறவு. எனவே சிவஞானத்துடன் நல்லுறவு கொண்டவர் ஞானசம்பந்தர்.

“யாவற்க்கும் தந்தையாஸ் எழுமிழுரிம் யழயனித்தார்
அவதாரால் ஆலூட்டபா மிள்ளையாராஸ் அகில
தேவருக்கும் முனிவருக்கும் தெரிவுரிய பொருளாகும்
தாவில் தலிசிசிவ ஞானசம்பந்தர் ஆயினார்”

பேறுளித்தவர் இப்பெருமானார், மூன்றாவது வயதிலேயே தனக்கு பால் தந்தவர் யாரேன்று வான்ததை நோக்கிக் கை காட்டி, தான் கண்ட இறை காட்சியைத் தன் தந்தையாருக்கும் காட்டியவர் ஞானசம்பந்தர். ஆக இவர் நமக்கு இறைவனைக் காட்டித் தரவல்லவர். இறைவனுடன் இணைக்க வல்லவர். நம்மைப் பற்றி இறைவனிடம் பரிந்துரை செய்ய வல்ல புனிதர்.

அறுபத்துமூன்று நாயன்மார்களின் புனிதவரலாற்றினைக் கூறும் பெரியபுராணம் என்னும் மாபெரும் காப்பியத்தில் செம்பாதி “ஆணுடைய பிள்ளை” என்று வழங்கப் பெறும் திருஞானசம்பந்தப் பெருமானது சரிதம் தான். அது பற்றியே ‘பிள்ளை பாதி’ பூராணம் பாதி’ என்ற வழக்கு ஏற்பட்டது.

நாழும் வேதநெறி தழைத்தோங்க, மிகு சைவத்துறை விளங்க, பூத பரம்பரை பொலிய தோன்றிய புனித ஞானசம்பந்தர் பாதம் பணிந்து குருவருள் பெறுவோம்...

திருச்சிற்றம்பலம்

வாழ்க அந்தனர் வானவரானினம்
வீழ்க்கதன்புனல் வேந்தனு மோங்குக
ஆழ்க தீயதெல்லாமர னாமமே
குழ்க வையக முந்துயர் தீர்கவே.

திருச்சிற்றம்பலம்

நந்துசாதனம் (HINDU ORGAN)

email : saivaparipalanasabai1888@gmail.com

விளாம்பி ஷ வைகாசி மாதம் மீ 1ஆம் உ [15.05.2018]

மருத்துவ தருமம்

எல்லாத்துறைகளையும் போலவே, வணிகமயப்படுத்தலுக்கு உள்ளாகி வரும் மருத்துவப்பணியால் ஏழைகளும் நடுத்தரவர்க்கத்தினருமே அதிகம் பாதிக்கப்படுதல் கண்கூடு.

ஆயினும் நம் மிடையே மிகவும் பரிசுத் தமாக சேவையையே நோக்காக கொண்ட வைத்தியர்களையும் அதிகம் காண்கிறோம். அமைதியாக பணியாற்றும் இத்தகு வைத்திய நிபுணர்களின் சேவையாலேயே வைத்தியத்துறை இன்றைக்கும் சிறப்போடு திகழ்கிறது என்பதில் ஐயமில்லை அவ்வகையில் ஜகத்குரு சந்தர்சேகரேந்திர சரஸ்வதி சங்கராச்சார்ய சுவாமிகள் என்ற காஞ்சி மகாகவாமிகள் பல்லாண்டுகளுக்கு முன் மருத்துவர்களை நோக்கிய வேண்டுகோளாக மதுரையில் அருளிய சில செய்திகளை இம்முறை பதிவு செய்கிறோம்.

“உலகத்தில் சேவை நோக்கோடு படிப்பை முடித்து வாழ்க்கை முழுவதும் சேவையை கடைப்பிடிப்பவர்கள் டாக்டர்கள் மற்றும் பள்ளி ஆசிரியர்கள் ஆவர். இவர்கள் படிக்கும் போதே தொண்டு செய்ய வேண்டும் என்ற எண் ணத்தால் உந்தப்பட்டே வருகிறார்கள் - அரசு மருத்துவமனைகள் மூலமாகவும், நடமாடும் மருத்துவ நிலையம் மூலமாகவும் மருத்துவ வசதி தருகிறது. தனிப்பட்ட முறையிலும் ஏராளமான டாக்டர்கள் மருத்துவ உதவி செய்கிறார்கள்.

ஆனால், நான் நாடு முழுவதும் கிராமம் கிராமமாக சுற்றி வருகிறேன். இங்கெல்லாம் மருத்துவ உதவி போய்ச் சேரவில்லை. இதன் காரணத்தால் மாற்று மதத்தை சேர்ந்தவர்கள் இந்த கிராமங்களுக்கு மருத்துவ வசதி அளிப்பதோடு தங்கள் மதத்தையும் பரப்புகிறார்கள்.

நமது இயக்கங்களில் பலர் மருத்துவ உதவி அளிக்கிறார்கள். ஆனால், அவர்களெல்லாம் தங்கள் தங்கள் இயக்கங்களின் பேரால் இதைச் செய்கிறார்கள். எனது ஆசை ஹிந்து மிஷன் என்ற அளவில் ஒருங்கிணைந்து செய்ய வேண்டும் என்பது தான். மடத்தின் பேரால் ஒன்றும் செய்யாது, ஹிந்து மிஷன் என்ற அளவில் மடம் பொருளாதார உதவிகளைச் செய்யும். நம்மிடையே ஏராளமான கெட்டிக்கார டாக்டர்கள் இருக்கிறார்கள். ஆனால், நாம் சிதறுண்டு இருக்கிறோம். மிஷன் உணர்வுடன் நாம் இல்லை.

மேட்டுரிலும் கோழிக்கோட்டிலும் திருவனந்தபுரத்திலும் வாலண்டரி ஹூல்த் சென்றர் என்ற பேரில் ஹிந்து மிஷன் பேரில் இலவச மருத்துவ உதவி அளிக்கப்படுகிறது. டாக்டர்களின் தொண்டு, உழைப்பு, இடம், நிர்வாகம், பொருளாதாரம் ஆகியவற்றினால் இந்த மருத்துவப்பணியை நிறைவேற்ற வேண்டியிருக்கிறது. சிறுகூட்டுக்குத் தொடங்கி

பெரிதாக ஆக்குவதே நமது நோக்கமாக இருக்க வேண்டும். அடையாறு மீனவர்கள் இருக்கும் பகுதியிலும் பூந்தமல்லியிலும் இப்போது எனது யாத்திரையில் பல ஊர்களிலும் இப்பணி தொடங்கப்பட்டிருக்கிறது. நம் அனைவருக்கும் தர்மசிந்தனை மிக அதிகம். என்றாலும் நாம் ஒருங்கிணைந்து செயலாற்றவில்லை. ஆகவே தான் ஏராளமான தர்மங்கள் செய்யப்பட்ட போதிலும், கூட இந்துசமயம் ஒன்றும் செய்யவில்லை என்று அவப்பெயர். ஆகவே நாம் நமது தொண்டை ஒருங்கிணைந்து செய்ய வேண்டும்.

டாக்டர்கள் அனைவரும் கடவுள் நம்பிக்கை மிகுந்தவர்கள். மற்றவர்களை விட அனுபவத்தின் மூலம் நமக்கு மேல் ஒரு பெரிய சக்தி இருப்பதை உணர்கிறார்கள். இனி பிழைக்காது என்ற கேஸ் பிழைப்பதும், திறமை வாய்ந்த டாக்டர்கள் கவனித்தும் பிழைக்காத கேஸாம் இறைவனின் தன்மையை உணர்த்துகிறது. ஆகவே நாம் ஒருங்கிணைந்து

செயலாற்ற வேண்டும். இதற்கு காமகோடி பீடம் பூமிகானி, பொருளாதாரம், மருந்து முதலிய சகல உதவிகளையும் தர தயாராக இருக்கிறது. இந்த உணர்வுடன் டாக்டர்கள் என்னை எப்போதும் அனுகலாம். ‘பரோபாகார்த்தம்’ இதம் சர்ரம்’ மற்றவர்களுக்கு சேவை செய்யவே இந்த உடல் தரப்பட்டிருக்கிறது என்ற மொழி ஒன்று உண்டு. இதை மனதில் கொண்டு நம் தொண்டை நாம் செய்வோமாக.

பரமாச்சார்யாரின் இந்த கருத்தை உள்வாங்கி கிராமங்களில் உள்ள கோயில் பெருவிழாக்களின் போது இலவச மருத்துவ முகாம்களை நடத்த முயல்வோம். நம் நாட்டில் நடந்த போரினால் உடல்- உள்பாதிப்புகளுக்கு உள்ளானவர்களுக்கு உள்நல்- உடல்நல் ஆற்றுகையாக இயன்ற உதவிகளை செய்வோம். தர்ம சிந்தனை உள்ள மருத்துவர்கள் இப்பணிகளுக்கு தம் வேலைப்பழுகுக்கு மத்தியிலும் வருடத்தில் அல்லது மாதத்தில் சில மணிநேரங்களை செலவிட்டு கைகொடுக்க வேண்டுவோம்.

- திருவருபணி,

த.மயூரக்ரந் (ஆசிரியர்).

தோடைய செவியன் என்று பாட காரணம் என்ன?

தில்லைக் கார்த்திகேயசிவம்

சம்பந்தர் பெருமான் முதல் தேவாரமாகிய பாடவில், “தோடைய செவியன்” என்று இறைவனை ஏன் சுட்டி பாடுகின்றார், குறிப்பிடுகிறார் என்று பலரும் பல கருத்துகளை கூறுகிறார்கள். ஆனால் சேக்கிழார் இதற்கு எவ்வாறு விளக்கம் அளிக்கிறார் பெரியபுராணத்தில் என்றால், “பல்லுமினும் களிக்காறுத் தம்பால் யராயால், செல்லுமுறை யெறுநற்குத் திருச்செவியைச் சிறப்பித்து” என்று பாடுகின்றார்.

அதாவது பல்வகை உயிர்களும் இன்ப நிலையில் தினைத்து விளங்குவதற்காக தாம் பாடும் பாடல் இறைவன் திருசெவியை அடையவேண்டும் என்பதற்காக இறைவன் திருசெவியை சிறப்பித்து “தோடைய செவியன்” என்று பாடியருளினார் சம்பந்தர் பெருமான் என்று சேக்கிழார் கூறுகின்றார். “பல்லுமினும் களிக்கார் திருச் செவி” என்ற இருவாற்ததைகள் உள்ளன. இதற்கு இரண்டுக்கும் என்ன சம்பந்தம் உள்ளது? என்று சிந்திக்கவேண்டும். இதற்கு தெளிவு பெறவேண்டும் என்றால் நாம் ஆகமத்திற்கு செல்லவேண்டும்.

செவசித்தாந்தத்தில் “ஷடத்வா” என்று ஒரு பகுதி உள்ளது. தத்துவம், புவனம், கலை, வர்ணம், பதம், மந்திரம் என்ற இவை ஷடத்வா. அதாவது அத்வாக்கள். ஷடத்வா என்பது வடமொழி என்பதால் நல்லீ சித்தாந்த ரத்னங்கள் அதை ஒதுக்கிவிட்டனர். ஆனால் ஜம்பது ஆண்டு முன்பு

எல்லாம் அனைத்து சைவர்களுக்கும் ஷடத்வா தலைக்ழாக அத்துப்படி.

சரி. இந்த ஷடத்வாவில் பதம் மந்திரம் என்பது 81 மந்திரங்களை கொண்டது. இந்த மந்திரங்களை வழிபாட்டில் நமது உடம் பில் நியாசம் செய்யும் பொழுது, இடது செவிக்குரிய மந்திரமாக விளங்குவது “ஸர்வபூத ஸக்ப்ரத” என்ற மந்திரம். ஸர்வபூத ஸக்ப்ரத - என்பதற்கு எல்லா உயிர்களுக்கும் இன்பநிலையை அருள்பவனே என்பது பொருள். ஆக, சம்பந்தர் பெருமான் தோடு உடைய இடது செவியை ஏன் முதலில் வைத்து சிறப்பித்து பாடினார் என்றால், அனைத்து உயிர்களும் இன்பம் அடைவதற்கே என்பதால். இதனை உணர்ந்தே சேக்கிழாரும் பாடியுள்ளார்.

ஆக திருமுறையில் உள்ள ஒரு வார்த்தைக்கு ஆகமம், சித்தாந்தம், புராணம் என்று ஆராய்ந்து கூறவேண்டியுள்ளது. இந்நிலையை ஓரளவு அடைய சாதன இயலை கைக்கொள்ளவேண்டும். இவ்வாறு இல்லாமல், சைவசமயத்தை வாழ்வியலாக கொள்ளாமல், குறைந்தது ஒரு அனுஷ்டானம் கூட செய்யாமல், தமிழ் பேராசிரியர் என்பதற்காக திருமுறைக்கு உரை எழுதுவது, ருத்திராக்ஷம் கூட அணியாமல் சைவசமய பேருரை ஆற்றுவது, அப்படிப்பட்டவர்களை சைவசமயத்தார் ஏற்று கொண்டாடுவது எந்த வகையில் சேர்ப்பது என்று தெரியவில்லை.

கேள்வி - பதில்

கேள்வி - "வெணவக் கோவில்களில் தனப்படியே தமிழும் சமஸ்கிருதமும் சர்வத்தீர்த்தல் கலந்து செய்யப்படும் வழிபாட்டு முறைப்படி சைவக் கோவில்களில் ஏன் செய்யப்படுவது குல்லை?"

பதில் - உண்மையில் சைவ, வெணவக் கோயில்கள் இரண்டிலுமே அந்தந்தக் கோயிலுக்குரிய ஆகமத்தின் படியான சமஸ்கிருத மந்திரங்களும் சூலோகங்களுமே பூஜைகளிலும் சடங்குகளிலும் எல்லா கிரியைகளிலும் பழங்குகின்றன. இரண்டிலுமே தெய்வத் தமிழ் பாகூரங்கள், ஆகமர்த்தியான பூஜையின் ஒரு அங்கமாக கடைசியில் பாடி அர்ப்பணிக்கப் படும். இந்த விஷயத்தை முதலில் புரிந்து கொள்ளவேண்டும்.

இதில் காலத் தால் சற்று முந் தையது என்றால் சிவாலயங்களின் தெய்வத்தமிழ் மரபுதான். சோழர் காலத்தில் இசையும் தமிழும் இணைந்து இது பிரம் மாண்டமாக வளர்க்கப் பட்டது. திருப்பதிகம் பாடுவதற்கென்றே ஒவ்வொரு கோயிலிலும் பண்களையும் இசையையும் முறையாகக் கற்றுத்தேர்ந்த ஒதுவார்கள் நியமிக்கப் பட்டனர். ஒதுவார் .. தேசிகர் என்ற சமூகமே அப்படித்தான் உருவாயிற்று. பூஜை முடிந்தவுடன் சம்மா ஒரு பாட்டு பாடுவதற்காக இவ்வளவு விஸ்தாரமான ஏற்பாட்டை செய்திருப்பார்களா என்று கொஞ்சமாவது யோசியுங்கள். பூஜையின் அங்கமாக தீபாராதனைக்குப் பிறகு பஞ்சபுராணம் (5 பாடல்கள்) அல்லது அந்தந்தக் கலத்திற்கான பதிகத்திலிருந்து பாடுவர். மற்ற நேரங்களில் எல்லாம் கோயில் வளாகத்தில் சன்னிதிக்கு முன்பும் பக்கங்களிலும் உள்ள மண்டபங்களில் தொடர்ந்து ஒதுவார்கள் திருமுறைகளைப் பாடிக் கொண்டே இருப்பார்கள் (அதே போல, கோயின் மற்றொரு பகுதியில் வேதபாராயணமும் நடந்து கொண்டே இருக்கும் - இன்றும் சிதம்பாரத்தில் பார்க்கலாம்).

சாயங்காலமானால் நாகள்வரம் இசை பொழியும்.. கோயிலுக்குள் சாதாரணமாக கற்றி வந்தாலே இவையனைத்தையும் செவியால் பருகலாம். இப்படித் தான் கோயிலைக் குறித்த வர்ணனைகள் உள்ளன. ஆனால், பிரிடிடில் ஆட்சி, நிலச்சீர்திருத்தங்கள் அதன் பின்பு திராவிட இயக்கம் அறநிலையத்துறை எல்லாம் சேர்ந்து அண்மைக் காலங்களில் கோயில் நிர்வாகமே சீரமிந்து, பல கோயில்களில் ஒதுவார்களே இல்லாமல் போய்விட்டனர். உண்மையில் திரும்பக் கொண்டுவர வேண்டியது அதைத் தான். திருமுறை பாராயணக் குழுக்கள் அதை ஒரளவு செய்து வருகின்றனர். அவர்களில் சைவமரபை ஒழுங்காக அறிந்தவர்கள் யாரும் சமஸ்கிருதத்தை துரத்துவோம் தமிழில் யாகம் செய்வோம்

என்றெல்லாம் கூச்சலிடுவதில்லை. அமைதியாக பக்தியுடன் தங்கள் சேவையை செய்துவருகிறார்கள்.

நிற்க. இனி வைணவக் கோயில்களுக்கு வருவோம். தொடக்க காலத்தில் திலைப் பிரபந்தங்களும் பண்களுடன் தான் பாடப்பட்டன என்பதற்கான சான்றுகள் உள்ளன. நாதமுனிகள் குடந்தையில் நம்மாழ்வார் பாகூரத்தைக் கேட்டது அந்த வடிவிலேயே இருக்கக் கூடும். இப்போதும் அரையர் சேவை என்ற கலைவடிவத்தில் அதன் தொடர்ச்சியைக் காணலாம். பிறகு ஏதோ ஒரு காலகட்டத்தில், அனேகமாக 10-12ம் நூற்றாண்டுகளில், அவற்றின் இசை அமச்சத்தை எடுத்து விட்டு, கூட்டாக சேர்ந்து மந்திரம் போல ஒதும் முறை உருவாக்கப் பட்டிருக்கிறது. இதற்கான காரணங்களை ஊகிப்பது எனிது - சிவாலயங்களின் ஒதுவார்களைப் போல ஒவ்வொரு பெருமாள் கோயில்களிலும் இசைவாணர்களை உருவாக்கி பராமரிப்பது என்பது மிகுந்த செலவையும் போவதி ப்பையும் கோரும் செயல். ஆனால் கூட்டாகச் சேர்ந்து ஒதும்படி ஆக்கினால் அதற்கெனத் தனிக் கலைஞர்களோ தனித்திறமை கொண்டவர்களோ அவசியம் இல்லை. இந்த சமரசத்தில் உள்ள சாதக அமச்சம் என்றால், பாகூரங்கள் பரவலாவது, அனைவரும் அவற்றை ஒதுவது. ஆனால் பாதக அமச்சம், அவற்றின் பாரம்பரிய இசைக்கூறு முற்றிலுமாக இழக்கப் படுவது.

ஒப்பிட்டில், சைவப்பாரம்பரியத்தில் அதன் இசைக்கூறு கச்சிதமாகப் பாதுகாக்கப் பட்டிருக்கிறது. குறிப்பாக, திருஞான சம்பந்தரின் பதிகங்களில் அவை ஒவ்வொன்றுக் குமான பண்களும் அவற்றைப் பாடும் விதமும் அனேகமாக பெரிய மாறுதல்கள் ஏதுமில்லாமல் சுமார் 1300 ஆண்டுகளாக அப்படியே தொடர்ந்து வந்திருக்கின்றது. தியாகராஜ கீர்த்தனங்களைப் போல, சம்பந்தரின் பதிகங்கள் அவற்றுக்கு உரிய பண்கள் தவிர்த்து வேறுவிதமாக எங்கும் பாடப்படுவதில்லை. எவ்வளவு மகத்தான கலைப் பாரம்பரிய சாதனை இது என்று என்னிப் பாருங்கள். அதே சமயம், அப்படி இசையுடன் பாட இயலாதவர்கள், பதிகங்களை தோத்திரம் போல சொல்லுவதும் நடந்து கொண்டு தான் இருக்கிறது. ஆனால், இசைமரபு பாதுகாக்கப் பட்டுள்ளது. இந்த விஷயத்தை சமீபத்தில் ஒரு நண்பருக்கு வாய்மொழியாக எடுத்துக் கூறினேன். அவர் மிகவும் மகிழ்ந்தார். நீங்கள் இதை எழுதவேண்டும் என்று கூறினார். உங்கள் கேள்வி ஒரு சாக்காயிற்று. எழுதி விட்டேன்.

பதிலளித்தவர் - ஜபா
மின்னணுப்பாறியியலார், சமய இலக்கிய அறிஞர்,
பெங்களூர்:

பிள்ளையின் அழகில் மயங்கிய ஆளுடையபிள்ளை

மு. வித்யா
(திருமுறை மாணவி)

பிள்ளையின் அழகில் மயங்கிய ஆளுடைய பிள்ளை!!!
இந்த தேவாரத் தை பாருங் கள் !!! . ஒவ்வொரு சொற்றொடரிலும் ஒரு யானை இருக்கும்.

நன்றுடையாகைந் தீயதிலானை நறவெள்ளோ
நறவுந்றுடையாகை யுமையாருயாக முடையாகைஞ்
சௌந்றுடையாத நிருவுடையாகைச் சிராய்வள்ளிக்
குன்றுடையாகைக் கூறவெஞ்றுள்ளாங் குவிநும்பே.

இது முதல் திருமுறையில் உள்ள சம்பந்தர் தேவாரம். எந்த ஊர் என்று உங்களால் சொல்ல முடிகிறதா? இந்த கோயில் மேலிருந்து பார்த்தால் சோழ நாட்டின் பச்சை வயல்களின் அழகு தெரியும். இங்குள்ள சிவனார், ஒரு பெண்ணின் பிரசவ காலத்தில் அவள் தாயின் உருவத்தில் அந்த பெண்ணுக்கு உதவினார். தாயுமானவ சுவாமி என பெயரும் பெற்றார்.

இது திருச்சிராப்பள்ளி தேவாரம்! மலையே இல்லாத பகுதியில் உள்ள ஒரு குன்று கோயில். என் தேவார ஆசிரியர் திரு. மா.கோடிலிங்கம் சொல்வார்: தந்தையை பாட வந்த சம்பந்தர், பிள்ளையின் அழகில் மயங்கி, (ஆனை

முகனை எண்ணி), யானை யானை என்றே வருமாறு இந்த தேவாரத்தைபாடினார் என்று.

இந்த பாடல் குறிஞ்சி பண்ணில் - ஹரி காம் போஜி ராகத்தில் பாடுவார். பாடும்போது, யானை கட்டி வைத்த இடத்தில் எப்படிமெதுவாக ஆடுமோ அது மாதிரி அசைத்து அசைத்து பாடனும் என்பார். சிரித்துகொண்டே நடக்கும் எங்கள் வகுப்பு!!!. மிக எளிமையான பாடல் இது.

நன்றுடையாகை - நன்மைகளையே தன்
உடையையாகக் கொண்டவைன
தீயதிலானை-தீயது ஓன்றும் இல்லாதவைன
நறவெள்ளோரு ஓன்றுடையாகை
மிக வென்மையான ஏருதை தன் வாகனாக கொண்டவைன
உமை ஒரு யாகம் உடையானை
உமையாகை தன் உடலில் ஒரு யாகத்தில் கொண்டவைன
சௌந்றுடையாத திருவுடையாகை
அவனது அருவிஸ்ஸாய் அடைய முடியாத முக்கி
என்றும் சௌந்றுதை உடையவறும் சிராய்வள்ளி குன்றுடையாகை
சிராய்வள்ளி குன்றை உடையவைன கூற என் உள்ளம் குவிநுமே
கிந்த சிவனாரை யோற்றி பனிவநில் என் உள்ளம் குவிநுமே.

ஹவணக் உபதேசம்

வேத, சிவாகம, புராண இதிகாசங்கள் மக்கட்டு மறைப் பொருளை) எப்படி உபதேசிக்கின்றன என்பதை முன்னோர் முன்று வகையாகக் கூறியுள்ளமை பற்றிக் காண்போம். உபதேசம் செய்வதை முவகையாகப் பகுத்துள்ளனர் முன்னோர். அவை பிரபு சம்ஹிதை, காந்தா சம்ஹிதை, ககிருத் சம்ஹிதை என்பனவாம்.

பிரபு சம்ஹிதை என்பது அரசன் உத்தரவு (ஆனை) இடுவது போன்றது. காந்தா சம்ஹிதை என்பது, மனைவி கணவனுக்கு இதமாகவும், பதமாகவும், சொல்வது போன்றது. ககிருத் சம்ஹிதை என்பது, நன்பன் நன்பனுக்குச் சொல்வதைப் போலச் சொல்லும். எனவே, அரசன் பணியாளர்க்கு ஆனையிடுவதுபோலவும், மனைவி கணவனுக்கு இதமாகச் சொல்வது போலவும், நன்பன் நன்பனுக்கு சொல்வது போலவும் சொல்லும் இவற்றையெல்லாம் நாம், நம் பன்னிரு திருமுறைகளிலும் காணலாம். ஞானசம்பந்தர் தேவாரத்தில் பிரபு சம்ஹிதை போலவும், அப்பர் தேவாரத்தில் காந்தா சம்ஹிதை போலவும், சுந்தரர் தேவாரத்தில் ககிருத் சம்ஹிதை போலவும் உபதேசங்கள் வருவதை ஆங்காங்குக் காணலாம்.

உதவிய நூல் :-
கருமகாசந்திரனம் ஆசியுரை,
பனிரிசன்டம் திருமுறை (கருமை ஆதீனம் பதிப்பு)

ரூபியு : கிந்துசாதுகுத்தில் வெளிவரும் கட்டுரைகளின் கருத்துக்களுக்கு அக்கட்டுரைகளின் ரூபிரியர்களே யாறும்பாவர்.

(2018 சித்தியர மாதம் இந்துசாதனம் ஒழும் பக்கக் தொடர்ச்சி)

நாவலர் சரிதமோதும் நற்றமிழ் மாலை

கவிஞர் திரு. இராசேஷா ருக்தாசன்

நீதியா யியற்றி டாதும் நிலத்திலில் வாறு ஆற்றல்
தீதுவாம் மிகவிட ஏன்றே தெரிந்திடாக் கொவி எல்லாம்
நதுயாம் கடவுட் காற்ற விப்பிர மாண என்றே
வாதியா தெற்றுக் கொண்டிடவ் வழிருறை யாற்று கின்றர்.

தேசங்கு கணக்கு எாறும் திருகுக் மாறு வாயும்
பெசிரு மருட்டு ணங்கள் பெருசுவ யங்க எாயும்
ஒசு பத்திரிம் மூன்றும் அசையுகை வேலாய்க் கொண்டும்
பாசம் தறுத்தான் மாக்குப் ப்ராதுத்தி கொடுப்ப தற்கே.

விரும்பி விருப்ப மேவ மினிரிச்சா கக்தி யோடு
பொருந்தி வேண்டு மறிவு பொவிஞான கக்தி சேர
தெரிந்தவுக் கெய்கலைக் கெய்யாங் கிரியா கக்தியும் கூடு
அரும்பிரும் கக்தி மூன்றின் அருக்கவன் வேலதாகும்.

ஏந்தவோர் கோயிலுக்கும் எழுதால விங்க ஶோரு
சிந்திவா ராஞ்சை யீடும் சூக்கும் விங்கம் மற்றும்
பந்தமா யகைத்து வைக்கும் பத்திரிவிங்க மாகும்
நீந்தமா விங்கம் மூன்றும் விடந்தனி விருக்க வேண்டும்.

தூவலா விங்கந் தூபி கர்ப்பக்கிரு கத்துட் கானும்
சீலமா மூல மூர்த்தி சூக்கும் விங்கம் மாகும்
நூவலா பாவம் நீங்கி நுறப்பி கொள்ள என்றே
பாவலா யகையுப் பீடும் பத்திரிவிங்க மாகும்.

நல்லையுள் கந்த சுவாசி ருற்கோயி வதும்குந் தூபி
கீல்லையியுப் காத லாலை விதுகோயி வாகி டாதே
சால்விதி யில்லை கீல்கை யாகம சிறிப் நூவில்
வங்வரிடத்திற் கேட்டால் வல்லப் பறிய லாலை.

கருவறை மூல மூர்த்தி கணிசிலை வடிவில் வைத்துத்
திருவரு யகைய வொண்ணா தட்டப்பந் தனஞாஞ் செய்தே
தருமுரு கஸல மூர்த்தி தாபிதம் செய்ய வேண்டும்
அருகுரு வில்லா நல்லூர் முறையுள கொவி லாலை?

வெள்ளியில் வேலை வைத்து மட்டப்பந் தனமு மில்லா
கொள்ளபி ஷகம் வேறு குறித்துள தேவை மேவி
உள்ளதன் தானம் மாற மூறுகல மூர்த்தி யாயு
மூளைக் மூர்த்தி மூல மூர்த்தியின் ராகு மாலை.

மன்னவன் கொடி மான் தேரும் மற்றுள படைகள் யாவும்
அன்னவன் மயிலும் வேறு மவன்மாறி பணிக எாற்ற
மன்பதி மருங்கும் மூன்றும் மருவிவீர் நிறுக்கு என்று
முன்னவன் புராண மூல முன்மையை யறிய லாலை.

தூபித மூல மூர்த்தி தன்மகோற் சுவங்கான் மூர்த்தி
சோபித வாகி வடிவோ சூரைவில் வேவின் வடிவோ
பாபிய ரவன்கை வேவின் பத்திர வடிவை யறியார்
தூபியும் வேவு மில்லை தோற்றுமே கொயிலாகும்.

727 736

உற்சவ மூர்த்தி யாகி யுலவநா யகனு மஂபு
பற்றுமல் மஂபு தன்னின் படைக்கல மாக நின்றும்
உற்றிய முடிமை யாயும் மூலவரீ அஸ்திர தேவர்
அம்புதன் கந்தன் கூரின் ரார்த்திரு வேல தாகும்.

728 737

மெய்த்தவர் கொழிக எாற்று மேதகு வேலைத் தன்கை
வித்தகப் படையாய்க் கொண்டு விளங்கறு முகச வாறி
முத்தனை சுவாசி யிற்கு முதற்புசை கிகாவுவ தம்பு
அத்தகு மஂபை மூலத் தானத்தி மூர்த்த லாமோ?

729 738

அம்பிகை வேறுக் குள்ள அட்சு மறியுந்தி டாதே
அம்பினை வைத்து நீவிர் மூலை மென்று காட்டி
கம்பித மாகு தேவர் கருத்தும் கீருவி பங்கள்
அம்புவி யறியுந்தி டாதே அஸ்திர தேவர் வைத்தீர்.

730 739

ஆலிகை வடிவ மான அம்பினை வைத்து விட்டு
வெலனைத் தொழுது நிற்கும் வேவிதுக் ரிதனைக் கூரி
கோவருன் முஞ்சை மீது குலவிடு முருக வேவின்
சீலவீர் தேவி மாருச் சிறுஸ்ததீர் பழுஞ் வைத்தீர்.

731 740

கந்தமா தேவி மாருன் மூவரும் பாரும் போற்றும்
பந்தமா சக்தி மாரைப் ப்ராணவ லாற்றி நிற்கும்
அந்தவே வதும்கு வாய்த்த அருந்தேவி மாராய் நாட்ட
எந்தவோர் நியாய மூன்று என்பதைத் துணிய மென்றார்.

732 741

நாயகன் முருக னாரின் நூற்தேவி மாரை யந்த
நாயக முடிமை யாகிநிவிலேவ லாற்ற வந்த
மாயநுல் வேவி கிற்கே மனவிமா ராகக் கொண்டே
ஏயவீர் பழுஞ் நாட்டல் எடியுக்ந்தம் குவப்ப தாலோ?

733 742

சமுழக சுவாசி யோடு அவனது அடிமை வேலைக்
குறுமொரு வேலை வைத்து உயர்விவாசு அதும்குப் பூசை
கீறுவனைன் முவனி ருக்க கீழற்றியத் தலைவ முக்கே
சிமுகமுபயக் செய்ய லாலை? தேர்ந்தீரு மிதன யென்றார்.

734 743

தாதியா மடிமை தானே தலைவனா பிரூர்து கொண்டு
ஆதியாந் தலைவ னான அறுகுக னவனை வெனியே
வீதியா மெழுந்து வந்தே வியனருள் புரியென் மறுப்பல்
நீதியா? நீவி முருக்கை நிவித்திநைத் துணிய வேண்டும்.

735 744

தொடரும்....

(2018 சித்திரை மாதம் இந்துசாதனம் டஷும் பக்கத் தொடர்ச்சி)

அப்பன் அருள் (சிறுகதை)

- சிற்பி -

“இந்தக் கோயிலை நம்பியிருக்கும் நீங்கள் படும் கஷ்டத்தை தர்மகர்த்தா உணராமல் இருக்கிறாரே என்பதை நினைக்கத்தான் வருத்தமாய் இருக்கிறது” என மெதுவாக ஆரம்பித்தார் ஒருவர்.

“சீட்டு முறை வந்தபின் தர்மகர்த்தாவிடம் ஏராளமான பணம் சேர்ந்துவிட்டது. அவர் இப்போது பழைய ஆள் இல்லை. தாம் ஏதோ பெரிய அரசாங்க அதிகாரி என்ற நினைப்பு” இது வேறொருவர்.

“குருக்கள் ஜயா! உங்கள் பக்கத்து நியாயத்தை எடுத்துச் சொல்லப் போகிறோம். உங்கள் அனுமதிதான் இப்போது எங்களுக்குத் தேவை!” விடையத் தைத் துரிதப்படுத்தினார் அடுத்தவர்.

குருக்கள் தடுத்துப் பார்த்தார். அவர்கள் கேட்பதாக இல்லை. குருக்கள் இருந்த பலவீனமான மனதிலையிலே அவர்களின் வாதங்களும் வற்புறுத்தல்களுமே சரியாகத் தெரிந்தன. நம் நன்மைக்காகத்தானே இவர்கள் இவ்வளவு தூரம் வந்திருக்கிறார்கள் என்ற நம்பிக்கையில் அவர்களுக்கு அனுமதி அளித்துவிட்டார். ஆனால் தர்மகர்த்தாவுடன் பேச்சுவார்த்தை நடத்திவிட்டு அவர்கள் வந்து கூறிய விபரங்களை குருக்களால் நம்பவே முடியவில்லை.

“உங்களைப் பற்றிப் பேச எங்களுக்கு உரிமையே இல்லையாம்! உங்கள் மேல் எங்களுக்கு இருக்கம் இருந்தால் எங்களையே பணத்தைக் கொடுக்கச் சொல்லிவிட்டான் அந்தத் திமிர் பிடித்தவன்!” கொதித்தார் ஒருவர்.

“குருக்கள் சொன்னாரென்று நீங்களும் வேறு வேலையின்றி என்னிடம் வந்துவிட்டார்களே என்று எடுத்தெறிந்து பேசிவிட்டான் அவன்”. “கோயில் நிர்வாகம் சம்பந்தமாக தனக்கு யாருமே கட்டளையிடக்கூடாதாம்!”

தர்மகர்த்தா இப்படியெல்லாம் பேசியிருப்பாரா? குருக்கள் நம்பவில்லை. இவர்கள் காரசாரமாக ஏதாவது கேட்டிருப்பார்கள். அவர் சரியான முறையில் இவர்களை மடக் கியிருப்பார். ஆனால் அந்த மாதச் சம்பளம் கொடுக்கப்பட்டபோது நடைபெற்ற நிகழ்ச்சி அவருடைய மனதிலும் ஒரு விரிசலை ஏற்படுத்தித்தான் விட்டது. சம்பளமாக பழைய தொகையே கிடைத்தது. ஆனால் அதற்குப் பற்றுச்சீட்டு எழுதிக்கொடுக்க வேண்டியுமிருந்தது.

பரஸ்பர நம்பிக்கையும் மதிப்பும் இருந்த இடத்தில் இனிமேல் எல்லாமே எழுத்தும் கணக்கும்தானோ! தூது சென்றவர்கள் சும்மா இருக்கவில்லை. தர்மகர்த்தா தம்மை மதித்துப் பேசாத்தை தம் சுய மரியாதைக்கு விடப்பட்ட சவாலாகக் கருதினார்கள்.

“தர்மகர்த்தாவிடம் கோவிற் பணம் குவிந்து விட்டது. அதை தம் சுகபோக வாழ்க்கைக்கு உபயோகிக்க முயல்கிறார். அதைத் தடுக்க வேண்டும். கோயிலின் முன்னேற்றத்திற்காக பணத்தைச் செலவிடும்படி செய்ய வேண்டும். குருக்களும் பாவம். பற்றாக்குறையினால் பெரிதும் கஷ்டப்படுகிறார்” என்று பிரச்சாரம் செய்யத் தொடங்கினார்கள்.

அதோடு நிற்கவில்லை. “சட்டப்படி இந்தக் கோயில் தர்மகர்த்தாவுக்கே உரியதாய் இருக்கலாம். ஆனால் பொதுப் பணத்திலே தான் கோவில் நடைபெறுகின்றது. தனியொரு மனிதனை நம்பி பெருந்தொகை பொதுப்பணத்தை விட்டுவைக்கலாமா, கோயிலை நிர்வகிப்பதற்கென்று ஒரு சபையைத் தேர்ந்தெடுக்க வேண்டும்” என்று வற்புறுத்தத் தொடங்கினார்கள்.

தர்மகர்த்தா எதற்கும் மசியவில்லை. கோவிற் பணிகள் வழக்கம் போல் ஒழுங்காகவும் சிறப்பாகவும் நடைபெற்றுக்கொண்டே வந்தன. குருக்களின் ‘அநுநாபிகள்’ மீண்டும் அவரிடம் வந்தார்கள். “ஜயா! தர்மகர்த்தாவின் தான் தோன்றித்தனமான போக்கை மாற்ற உங்களால் முடியும். உங்களின் நன்மைக்காக மட்டுமல்ல இந்தக் கோயிலின் வளர்ச்சிக்காகவும் சொல்லுகிறோம். நீங்கள் சுற்றுக் கண்டிப்புடன் இருந்தால் தர்மகர்த்தா தாமாகவே வழிக்கு வருவார்”. “ஏதோ நடப்பது நடக்கட்டும் அப்பன் சுந்தரேஸ்வரன் அளந்தபடிதான் அனைவருக்கும் கிடைக்கும்” என்று சொல்லிப் பின்வாங்கிய குருக்களுக்கு அவர்கள் உபதேசம் செய்து உற்சாகம் ஊட்டினார்கள்.

“குருக்கள் ஜயா! உங்கள் சக்தி உங்களுக்கே தெரியாது! இந்தப் பெரிய கோயிலில் உங்களைப் போல நேரம் காலம் தவறாமல் வேதாகம நெறி வழுவாமல் பூஜை செய்வதற்கு வேறு யாரால் முடியும்? சம்பளத்தைக் கூட்டிக் கொடுக்காவிடால் அடுத்த மாதத்திலிருந்து பூஜை செய்ய முடியாது என்று அறிவித்துவிடுங்கள். பிறகு என்ன நடக்கிறது என்பதைப் பார்ப்போம்!” எப்படியாவது குழப்பநிலை ஒன்றை உருவாக்கத் துடித்தார்கள் அவர்கள்.

குருக்கள் ஒன்றுமே பேசவில்லை. பணம் போதாது என்பதற்காக பூஜை செய்யாமல் விட்டுவிடுவதா? அப்படி ஒரு நிலையை அவரால் நினைத்துப் பார்க்கவே முடியவில்லை. குருக்களின் தடுமாற்றம் அவர்களுக்குப் புரிந்துவிட்டது.

“பூஜை செய்ய வேண்டாம் என்று நாங்கள் தடுக்கவில்லை. ஆனால் தர்மகர்த்தாவுக்கு ஒரு மாதக் கெடு கொடுங்கள். அவர் நிச்சயம் பணிந்துவிடுவார்” குருக்களின் மனம் ஏற்றுக்கொள்ளும் வகையில் அவர்கள் தங்கள் வாதத்தை வைத்தார்கள். குருக்களும் அப்படியே தர்மகர்த்தாவுக்கு அறிவித்து விட்டார். செய்தி ஊர்முழுவதும் பரவி விட்டது.

.....

இன் றுதான் கடைசி நாள். குருக்கள் கொடுத் த ஒரு மாதத் தவணை இன் றுடன் முடிவடைகின் றது. இப்போது ஒலித்துக் கொண்டிருப்பது சாயங்காலப் பூஜைக்கான மணி. இன்றிரவுக்கிடையில் குருக்களுக்கும் தர்மகர்த்தாவுக்குமிடையில் சமரசம் ஏற்படாவிட்டால் நாளைக்கு....?

இந்த மங்கல நாதம் நாளைக்கு கேட்குமா? அர்த்த ஜாமப் பூஜையும் முடிந்துவிட்டது. வீட்டுக்குப் போகப் புறப்பட்டார் குருக்கள். “தர்மகர்த்தா சிலசமயம் உங்களிடம் வந்து தனியாக மன்றாடலாம். ஆனால் நீங்கள் விட்டுக்கொடுக்கக் கூடாது. சமரசம் பேசுவதனால் எங்களின் முன்னிலையிலேயே எல் லாவற் றையும் பேசிக் கொள்ள வேண்டும் என்று கண்டிப்பாகச் சொல்லிவிடுங்கள். நல்ல முடிவு வரும் வரைக்கும் கோயிலுக்கு வரவேண்டாம். தர்மகர்த்தா என்ன செய்யப்போகிறார் பார்ப்போம்! விடுவதற்கிடையிலேயே அவர் கட்டாயம் வழிக்கு வருவார். நீங்கள் மட்டும் எதையும் விட்டுக்கொடுக்கக்கூடாது” என்று மீண்டும் அறிவுறுத்தினார்கள் அவருடைய அனுதாபிகள்.

“உங்களை மீறி நான் எதுவுமே செய்ய மாட்டேன்” என்று உறுதி கூறிவிட்டு போய்விட்டார் குருக்கள்.

.....

வைகறைப்போது,

“டான்..... டான்..... டான்..... டான்.....”

உடைத் காலப் பூஜைக்கான மணியோசை வழக்கம் போல் ஒலித்தது. அனைவருடைய கண்களிலும் மன்னைத் தூவி விட்டு புதிதாக ஒருவரை பூஜைக்கு ஏற்பாடு செய்துவிட்டாரா தர்மகர்த்தா? ஊர்ப் பிரமுகர்களின் சொல்லை மதிக்காமல் புதுக்குருக்களை கொண்டுவருவதற்கு எவ்வளவு துணிச்சல் வேண்டும்!

குருக்களின் அனுதாபிகளும் அவர்கள் ஏற்பாடு செய்த தொண்டர் களும் பறந்து சென்றார்கள் கோவிலுக்கு, அடிபிடி சன்னட என்று ஏற்பட்டால் அதையும் சமாளிக்க தயாராக்தான் சென்றார்கள். ஆனால்.....! கோவிலில் அவர்கள் கண்ட காட்சி....! கர்ப்பக் கிருகத்தில் நின்று

சுந்தரேஸ்வரப் பெருமானுக்கு கற்பூர் தீபாராதனை செய்து கொண்டிருந்தார் சந்திரசேகரக்குருக்கள். வெளியே கூட்டத் தோடு ஒருவராக தம் மை மறந்த நிலையில் சுவாமியைத் தரிசித்துக்கொண்டிருந்தார் தர்மகர்த்தா!

குருக்களுக்காக எவ்வளவோ கஷ்டப்பட்டுவிட்டு கடைசியில் இப்படி குட்டுப்பட்டதை நினைக்க அவர்களின் இரத்தம் கொதித்தது. பூஜையை முடித்துக் கொண்டு குருக்கள் வெளியே வந்தார். “உங்களின் நன்மைக்காக பாடுபட்ட எங்களின் முகத்தில் கரியைப் பூசிவிட்டார்களே” என்று குழுமினார் ஒருவர். “தர்மகர்த்தாவுடன் சமரசம் பேசுவதானால் எங்களையும் அழைக்கச் சொன்னோமே, ஏன் அழைக்கவில்லை?” கொதித்தார் மற்றவர்.

“சமரசமா.....எதற்கு? யாருடன்? ஒன்றும் புரியாமல் விழித்தார் குருக்கள். “வீட்டிலேயே இருந்காமல் ஏன் பூஜை செய்ய வந்தீர்கள்?” அதடினார் ஒருவர்.

“என் அப்பன் சுந்தரேஸ்வரனை பட்டினி போட்டுவிட்டு நான் வீட்டிலிருந்து சாப்பிடுவதா? என் வாழ்க்கையில் அப்படி ஒரு வேலையைச் செய்வேன் என்று எதிர்பார்க்கிறீர்களா?” சற்றுச் சூடாகத்தான் குருக்களும் கேட்டார்.

“உங்களை இன்று கோயிலுக்கு வரவேண்டாம் என்று உங்களுக்கு உறுதிகொடுக்கவில்லையா? வரவேமாட்டேன் என்று நீங்களும் உறுதிகொடுக்கவில்லையா? நேற்றிரவு தானே உறுதி கொடுத்தீர்கள்.... குருக்கள் சற்று யோசித்துப் பார்த்தார். அவர் உறுதி கொடுத்தது உண்மைதான். தமக்காகப் பரிந்துபேச முன்வந்தவர்களுக்கு எதிராக எதுவும் செய்வதில்லை என்று தீர்மானித்தும் உண்மைதான். அதே தீர்மானத்துடன் அவர் நித்திரைக்குப் போனதும் உண்மைதான். ஆனால் வைகறையில் அவர் நித்திரைவிட்டு எழுந்தபோது கோவிலுக்கு சென்று திருப்பள்ளியூச்சி பாடி அப்பன் சுந்தரேஸ்வரனுக்கு அபிஷேகம் செய்து திருவழுது படைக்க வேண்டும் என்று ஒரே சிந்தனை தான் அவரை இயக்கியது.

எத்தனையோ எத்தனையோ மந்திரங்களை கலோகங்களை நாமாவளிகளை அவர் பாடமாக்கியிருக்கிறார். இத்தனை வயதாகியும் ஓர் அட்சரம் பிச்காமல் அவற்றை ஒப்பிக்கும் சக்தி அவரிடம் இருந்தது. அது மட்டுமில்லை. கோவிலுக்கு ஒழுங்காக வந்துபோகிய பலரின் நாம நாட்சத்திரங்களும் அவருக்கு அத்துப்படி. இத்தனை ஞாபகசக்தி படைத்த அவர் நேற்றைய இரவு கொடுத்த மிக முக்கியமான வாக்குறுதி ஒன்றை மறந்துவிட்டாரே!

‘அப்பா சுந்தரேஸ்வரா! நான் நினைக்கவேண்டியவை எவை மறக்கவேண்டியவை எவை என்பதையும் நீதானே தீர்மானிக்கிறாய்... இதில் என் செயல் யாதொன்றும் இல்லை

அப்பனே...” கொடுத்த வாக்குறுதியை மீறியதனால் அவர் குறுகிய போதிலும் உறுதி தொனிக்கும் குரலில் தம் முடிவைச் சொன்னார். “தயை செய்து என்னை மன்னித்துவிடுங்கள். அப்பன் சுந்தரேஸ்வரன் ஆட்டுகின்றான். நாம் ஆடுகிறோம். தர்மகர்த்தா எதை வேண்டுமானாலும் செய்யட்டும். இந்தக் கட்டையில் ஜீவன் இருக்கும்வரை என் அப்பனுக்கு பூஜை செய்யாமல் இருக்க என்னால் முடியவே முடியாது” இப்படிச் சொல்லும் குருக்களை நம் பி அவர்கள் இனி என்ன நடவடிக்கை எடுப்பது?

ஓவ்வொருவராக அங்கிருந்து நழுவினார்கள். உள்ளே அடியெடுத்து வைத்த குருக்களை அழுகைக் குரல் ஒன்று தடுத்து நிறுத்தியது. திரும்பிப் பார்த்தார் குருக்கள்.

“யார், தர்மகர்த்தாவா?”

“என்னை மன்னித்துவிடுங்கள் குருக்கள் ஜயா! ஒருக்கணம் நானும் உங்களைத் தவறாகத்தான் கருதிவிட்டேன்..” அழுதுகொண்டே காலில் விழவிருந்த தர்மகர்த்தாவை குருக்களின் வார்த்தைகள் தடுத்தன.

“ஆண்டவன் சந்திதானத்தில் இப்படிச் செய்யலாமா...? எழுந்திருங்கள்...ம் ....”

தர்மகர்த்தா தொடர்ந்தார்.

“மற்றப் பணியாட்களுக்காக பரிந்து பேசிய நீங்கள் உங்களைப் பற்றி முச்சுக்கூட விடவில்லை. இந்த உன்னதமான பண்பை உணர்ந்தவன் நான்.

ஏதோ, பெயருக்காக சம்பளத்தைக் கூட்டுவதைவிட, உண்மையிலேயே பயன்படக்கூடிய முறையில் நிரந்தரமான ஓர் ஏற்பாட்டைச் செய்திருக்கிறேன். உங்கள் பெயரில் மாதந் தோறும் சேமிப் புப் பத்திரிங் களை வாங்கி வைத்திருக்கிறேன். இவைதான் அந்தப் பத்திரிங்கள். நான் இப்படிச் செய்வதை அறிந்தால் நீங்கள் விரும்பமாட்டார்களோ என்ற பயம் எனக்கு இருந்தது. அதனால்தான் இதுவரை நான் விபரத்தை வெளியிடவில்லை. ஆனால் உங்கள் “அனுதாபிகள்” அவசரப்பட்டுவிட்டார்கள். என்னிடம் வந்து ஏதோவெல்லாம் கேட்டார்கள். தங்கள் கோரிக்கைக்கு நான் சம்மதிக்காவிட்டால் உங்களைக்கொண்டு வேலைநிறுத்தம் செய்விக்கப்போவதாகவும் பயமுறுத்தினார்கள். நானும் மனிதன்தானே! அவர்களுடைய அச்சுறுத்தலுக்கு பணிய என் உள்ளம் இடம்தரவில்லை. பாரம் முழுவதையும் அப்பன் சுந்தரேஸ்வரன் மேல் போட்டுவிட்டு நடப்பது நடக்கட்டும் என்றிருந்தேன். அப்பன் என்னைக் கைவிடவில்லை.. நீங்கள் தாம் தனக்கு பூஜை செய்ய வேண்டுமென்று அவனே உங்களை அழைத்துவந்துவிட்டான்”

கண்களில் நீர் மல்க அதைக் கேட்டுக்கொண்டிருந்த குருக்கள் “என் உள்ளத்தில் ஏற்பட்ட கிறு கீறலை அழித்துவிடு அப்பனே” என மானசீகமாக பிரார்த்தித்துக் கொண்டார்.

“டான்.... டான்...., டான்.... டான்....”

காலை சந்திக்கான மனியோசை கேட்கிறது. உலக நினைவுகள் எல்லாவற்றையும் மறந்து சுந்தரேஸ்வரப் பெருமானின் திவிய ரூபத்தில் நெஞ்சைப் பறிகொடுத்தபடி உள்ளே செல்கிறார் சந்திரசேகரக்குருக்கள்.

கழுவேற்றம்

சமனர்கள் வாதத்தில் தோற்றாலும் சபதத்தில் தாங்கள் தோற்கக் குயாராக தில்லை. என்று வீம்போடு தாமே கழுவேறினார்கள்: நூனசம்யந்தர் சமனர்களைக் கழுவேற்றினார் என்று சில நூல்களில் கிருக்கிறது. ஆனால் திருவாலவாடுடையார் திருவிளையாடல் பூராணத்தில், வாதத்தில் சமனர்கள் தோற்றவுடன் நூனசம்யந்தர் அவர்களை, “நானிர்! மன்னை முன்னர் நல்ல சொல்கிறேன், கண்டர்: புனும் வென்னிறு புகும் போற்றி ஒயஞ்செழுத்தை யோதும்” காணொணா முத்தி கிண்யம் காணலாம்,” என்றுதான் அருளினார். கழுவில் ஏற்றுச் சொல்லவில்லை.

சமனர்களில் சிலர் சைவ சமயத்தில் சேர்ந்தார்கள். ஆனால் பலர், வாதத்தில் தோற்றாலும் சபதத்தில் தாங்கள் தோற்கக் குயாராக தில்லை என்று வீம்போடு தாமே கழுவேறினார்கள் என்று வருகிறது. தக்காயாகம் யரணியிலும் கீதே கருத்து உள்ளது. வாதத்தில் தோற்ற சமனர்களைக் கழுவேற்றுகல் ஆகாது என்று பிள்ளையார் விலக்கி அருள் என்று வருமிடத்தில் சம்பந்தப் பயந்மானின் வரைங் கருணைத் திறம் நன்கு புல்யடுகின்றது.

திருக்கோணமலை சன்முகானந்த வித்தியாலயத்தில்

இசுலாமிய உடையர்

மறவன்புலவு க. சச்சிதானந்தன்

திருக்குரான் வர்கள்

அல்நூர் 24.31, 24.60, அல்அசாபு 33.53, 33.59, அல்நகல் 16.44 இசுலாமியப் பெண்களின் உடையை எடுத்துக்கூறுவன் திருக்குரான் வரிகள். குனிக தலையை, கண்கள் பார்க்கவே, புறவிரல், அடிக்கால் தவிர ஏனைய உடலைமற, முகத்தை மறை, தலையை மறை, கழுத்தை மறை, மார்பகத்தை மறை, கணவர், தந்தை, மாமனார், மச்சான்மார், கணவரின் மக்கள், உடன்பிறப்புகளின் மக்கள், இசுலாமியப் பெண்கள், வேலைக்காரி, கிழவரான வேலைக்காரன், சிறுகுழந்தைகள் இவர்கள் முன் முகத்தை மறைக்க வேண்டாம். கண்ணியமான உடையே போதும்.

மறைப்பு உடைகள் வகை :

இசாப்பு : முகம், புறங்கை, அடிக்கால் தவிர அனைத்தையும் மறைப்பது. முக்காடு மார்பகத்தையும் மறைப்பது. இசுலாமியப் பெண் கட்டாயம் அணியும் உடை. கணவன் முதலாயோர் தவிர ஏனையோர் முன்.

நிக்காப்பு: கண்கள் தவிர்ந்த அனைத்து உடலையும் மறைக்கும் உடை. இசாப்புக்கட்டாய உடை. நிக்காப்பு விரும்புவேர் அணிவது. புர்க்கா: இசாப்பு உடையை நடு ஆசியாவில் புர்க்கா என்பர். கண்கள் பார்க்கும் இடத்தில் வெட்டுக்குப் பதில்வலை இருக்கும். அபயா: இந்தியாவிலும் பாகிஸ்தானிலும் புர்க்கா என அழைப்பதை அரபுநாடுகளில் அபயா உடை என்பர். இசாப்பு போல் இறுக்கமாக உடலுடன் ஒட்டா உடை. சதார் : இரான் நாட்டுப் பெண்களுக்கான உடை. முழுநீளப்போர்வை. அல்மீரா, சயாலா, கிமாரா என்ற பெயர்களும் உள். சிற்சில மாற்றங்கள் அங்கங்கே.

நாடுகளும் நப்புகளும்

சவுதி அரேபியா மற்றும் வளைகுடா நாடுகள், இரசியாவின் செசனியா ஆகிய இசுலாமிய நாடுகளில் மட்டும் முக்காடிடுதல் கட்டாயம். ஆப்கானிஸ்தான், இந்தோனேசியா, எகிப்து, கபொன், கம்பியா, கமருன், கொங்கோ, கொசௌவோ, சாத்து, சிரியா, குடான், சோமாலியா, தசிக்கிசுத்தான், துருக்கி, துனிசியா, பாகிஸ்தான், மலேசியா, மாலைத்தீவு, மொரோக்கோ, யேமன், யோர்தான், வங்காளதேசம் ஆகியன் இசுலாமிய நாடுகள்.

முக்காடு அணிவதா வேண்டாமா என எவரும் கவலைப்படுவதில்லை. சட்டங்கள் எதுவும் இல்லை. விரும்பியோர் அணிவர். ஏனையோர் மரபுசார் உடைகள்

அணிவர். இசுலாமியர் வாழும் 57 நாடுகளுள் துருக்கி, சிரியா போன்ற பல நாடுகளில், அலுவலகங்கள், பல்கலைக்கழகங்களில் முக்காடிடுவதற்குச் சட்டத்தடைகளே உள். உலகின் 15 நாடுகள் முக்காடிடுதலை முற்றாகத் தடுக்கும் சட்டங்களைக் கொண்டன. அவையாவன ஆஸ்திரேலியா (நியூசுவத்வேல்ஸ்), இலந்றியா, ஓல்லாந்து, கபொன், கமருன், கண்டா (கியூபெக்கு) கொங்கோ, சாத்து, சீனா (சிக்கியாங்கு), தென்மார்க்கு, நோர்வே, பல்கேரியா, பிரான்சு, பெல்சியம், ஜேர்மனி.

லைங்கையல் :

தெற்காசியாவில் முக்காடிடுதல் பண்டைய வழக்கமல்ல. மார்பை முடுதல் மரபு. இடுப்பின் கீழ் முடுதல் தொல் மரபு.

வல்லியிடமினாயும் ஓங்கி முன்விற்கும்

இந்த மார்பையும் முடுவது சாத்திரங்கள்டாம்

என்றான் மகாகவி பாரதி. தமிழ் மரபு இதுவானால் வட இந்திய மரபு?

ஷசிரியர் முன்னாறிகள் மேன்மையென்கிறார்கள்

பண்டை ஷரியம் யன்களுக்குத் துதிராகல் உண்டா?

என் ரான் மகாகவி பாரதி.

அவர்களும் முக்காடிடாத அதே மரபாளரே என்கிறான். முக்காடிடும் வழமை எப்போது வந்தது? மகாகவி பாரதியே சொல்கிறான்.

தில்லிந்துருக்கர் செய்த வழக்கமா!

யன்கள் திருயிட்டு முகமலர் மறைத்து வைத்தல்.

தெற்காசியாவுக்கு இந்த வழமையை, முக்காடிடும் வழமையைத் தந் தவர் ஆக கிரமிப் பாளராக வந்ததில்லித்துருக்கர் (துருக்கி நாட்டவர் ஸ்ரீ துலுக்கர்) என்கிறான் பாரதி. இலங்கைக்கு ஆக்கிரமிப்பாளராக இசுலாமியர் வரவில்லை. 500 ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் வணிகர்களாக வந்தனர். சிறுசிறு குழுக்களாக வாழ்ந்தனர். அக்காலங்களில் இலங்கைப் பெண்களை மணந்தனர் இசுலாமியர். முக்காடிடும் வழமை அக்கால இசுலாமியரான பெண்களிடை மிகமிக்குறிஞ்சுவே. ஆங்கிலேயர் ஆட்சியில் பெருமளவு இசுலாமியர் வந்தனர்.

புத்த சிங்களத் தேசியத்தலைவர்கள் இசுலாமியர் வருகையைக் கடுமையாக எதிர்த்தனர். அனாகரிக தர்மபாலரும் சீட்ர்களும் இசுலாமியர் வருகையால் புத்த சிங்களப் பண்பாடு அழிந்து விடும் என எச்சரித்தனர். ஆங்கிலேயரிடம் பலமுறை எடுத்துச் சொல்லினர். பிரத்தாழும்

தந்திரமுடைய ஆங்கிலேய அரசு இசுலாமியர்களைத் தம் கைப்பாவைகளாககிப் பாதுகாத்தனர். தம் ஆட்சியை உறுதி செய்தனர். ஆங்கிலேயரின் கைப்பாவைகளாக வந்த இசுலாமிய வணிகரே முகத்தை முக்காடிடும் பெண்களை இலங்கைக்கு அறிமுகப்படுத்தினர். இலங்கையின் 5000 ஆண்டுகளுக்கும் கூடுதலான பண்பாட்டு வளர்ச்சியில் முக்காடிடும் வழிமை பெண்களுக்கு இருந்ததே இல்லை. திருகோணமலை சன் முகானந் தவித் தியாலயம் ஆண்டுகாலப் பண்பாட்டு வளர்ச்சிப் பேழைகளுள் ஒன்று. சைவமரபின் காப்பகங்களுள் ஒன்று. 500 ஆண்டுகளுக்கு

முன்வந்தவர் ஊடுருவ முடியாத வாழ்வியல்களான்சியமே சண்முகானந்த வித்தியாலயம். துருக்கி, சிரியா போன்ற இசுலாமிய நாடுகள் அலுவலகங்களிலும், பள்ளிகளிலும் பல்கலைக்க முகங்களிலும் முக்காடிடுதலைத் தடுக்கும் சட்டங்களை இயற்றியது போல, இலங்கையும் சட்டங்களை இயற்றித்தன் ஆண்டுகளுக்கு மேலான சைவத்தமிழ்ப் பண்பாட்டு வளர்ச்சி வரலாற்றைப் பேண வேண்டும். 2500 ஆண்டுகால வரலாறு கொண்ட தொடக்கத்தில் தமிழரும் பின்னர் சிங்களவரும் வழிமையாக்கிய புத்தசமயப்பண்பாட்டு வளர்ச்சி வரலாற்றையும் பேண வேண்டும்.

தாண்டவபுரம் நாவலில் ஞானசம்பந்தர் பற்றி குறிப்பிடப்பட்டவை உண்மையா? எழுத்தாளர் ஜயமோகனின் தளத்தில் நடந்த உரையாடல்

சோலை சுந்தரப்பெருமாள் எழுதிய ‘தாண்டவபுரம்’ நாவலில் வரிக்கு வரி சம்பந்தரை, ஆளுடைய பிள்ளை என்று விளிக்கிறார். அவர் வேளாளர் குலத்தைச் சேர்ந்தவர் என்று எழுதி இருக்கிறார். அவர்களுடையசமூகத்தை ஆதிசைவர்கள் என்கிறார். சிவாலயங்களில் அவர்களுடைய சமூகமே சிவாசாரியர்களாக இருக்க உரிமை கொண்டிருந்திருக்கிறது. ஆலயம் இருக்கும் தெருவில் நடக்க பிராமணர்களுக்கு அடுத்து அவர்களுக்கே உரிமை இருந்திருக்கிறது. சம்பந்தர் நிறுவிய மதுரை ஆதினதிற்கு இன்றுவரை பிள்ளை சமூகத்தை சேர்த்தவரே ஆதீன கர்த்தராக நியமிக்கப்படுகிறார்கள் என்று கேள்வி. ஐடாயு சார் கூறியபடி சம்பந்தர் ஒரு பிராமணர் என்றால் 700 பக்கங்கள் கொண்ட ஒரு நாவல் தகவல் பிழைகளால் தன் மதிப்பை இழக்கும்.

- குருமூர்த்தி பழனிவேல்

ஐயா குருமூர்த்தி அவர்களே,

சம்பந்தர் கவுணியர் குலத்தில் (கெளன்டின்ய கோத்திரம்) தோன்றிய வேதியர் சைவ இலக்கியம் கொஞ்சம் படித்த சிறு குழந்தைக்குக் கூடத் தெரிந்த ஒருவிஷயம் இது. சம்பந்தரது ஒவ்வொரு பதிகத்தின் இறுதியிலும் தனது பேரைப் பதித்து (திருக்கடைக்காப்பு) வேதியன், மறையவன், வேத விரகன், கவுணியன் என்றெல்லாம் தன்னை அவரே குறிப்பிட்டுக் கொண்டிருக்கிறார். சம்பந்தரின் வரலாற்றை நாம் அறிய முழுமுதல் ஆதாரமாக உள்ள பெரிய புராணத்தில் சேக்கிழார் பெருமான் ஏராளமான இடங்களில் இதைப் பதிவு செய்துள்ளார். “சீரார் சன்னபைக் கவுணியர் தம் தெய்வ மரபிற் திகழ் விளாக்கே” என்றுதான் வள்ளலார் சம்பந்தரைப் போற்றும் தனது துதிப்பாடலையே ஆரம்பிக்கிறார்.

ஆளுடைய பிள்ளை என்ற அடைமொழி இறைவியே திருமுலைப் பால் அளித் ததாலும் இறைவனுக் குப் பிள்ளையாகத் தன்னைக் கருதி சம்பந்தர் பக்தி செய்ததாலும்

ஏற்பட்டது. இதற்கு சைவநெறியில் “சத்புத்திர மார்க்கம்” என்று பெயர். இதற்கும் வேளாளப் “பிள்ளைக்கும்” ஒரு தொடர்பும் கிடையாது. இதே போல, தன்னைத் தொண்டனாகக் கருதி அன்பு செய்தவர் திருநாவுக்கரசர்.

ஆளுடைய அடிகள். தோழனாகக் கருதி அன்பு செய்தவர் சுந்தரர். ஆளுடைய தோழர் இறைவனைக் குருவாகவும் தன்னை சீடனாகவும் கருதி அன்பு செய்தவர் மாணிக்கவாசகர் ஆளுடைய சீடர். ஆதிசைவர் எனப்பட்டது வேறொரு அர்ச்சக குலம். இவர்கள் வேதங்களுடன், சிவாகமங்களையும் கற்றுணர்ந்தவர்கள்.. சுந்தரர் இக்குலத்தில் உதித்தவர். அறுபத்து மூன்று நாயன்மார்களின் குலங்கள் தெளிவாகவே பெரிய புராணத்தில் பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளன. அதில் வேதியர்கள் திருமறையோர் என்றும், ஆதிசைவர்கள் தனியாகவும் குறிக்கப் பட்டுள்ளனர்.

கிருபானந்த வாரியர் கவாமிகள் எழுதிய பெரிய புராணம் புத்தகத்தில் முன்னுரையிலேயே அந்தப் பட்டியலைத் தருகிறார் (மரபறியாதார் என்று 10-12 நாயன்மார்களும் உள்ளனர்). இன்னொன்று.. பிள்ளை என்ற பட்டப் பெயர் வேளாளர்க்கு மட்டும் உரியதல்ல. பலசாதிகள் அந்தப் பட்டப் பெயரைப் பூண்டிருந்தனர். வைஷ்ணவ ஆச்சாரியார்களான நம்பிள்ளை, பெரியவாசசான் பிள்ளை, வடக்குத் திருவீதிப் பிள்ளை போன்றோர் பிராமணர்கள்.

தாண்டவபுரம் என்ற நாவலுக்கு மதிப்பு என்று ஒன்று இருந்தால்தானே அதை இழப்பதற்கு? வரலாற்று அடிப்படையும் இல்லாமல், எந்தக் கலை நேர்த்தியும் இல்லாத பாலியல் வக்கிரங்களுடன், கோடிக்கணக்கான தமிழ் இந்துகள் தெய்வமாகத்தொழும் திருஞான சம்பந்தரை அவமதிக்க வேண்டும் என்ற ஒரே நோக்கத்துடன் ஒரு அரைகுறை மார்க்கிள்ட் ஆசாமியால் எழுதப் பட்டது அந்தப் புத்தகம். அது இருக்க வேண்டிய இடம் குப்பைக் கூடை..

நாயன்மார்க்ட்டு நாயன்மார் குருபூசை மடத்தில் தென்னிந்திய ஒதுவார்களின் திருமுறை மூராதனை

கோசையா குகதாசன்

நாயன்மார்க்ட்டு

நல்லூர் இராசதானியின் கிழக்கெல்லையாக விளங்கிய பழமை வாய்ந்த நாயன்மார்க்ட்டு எனும் கிராமத்தின் பெயருக்கு காரணமாக விளங்கிய நாயன்மார் குருபூசை மடம் புனருத்தாரணம் செய்யப்பட்டு அங்கு நால் வர்சிலை ஸ்தாபனமும் குடமுழுக்கும் கடந்த பங்குனி மாதம் நடைபெற்று, குடமுழுக்கு விழாச் சிறப்பு மலராக அகத்தியர் தேவாரத்திரட்டு நூலும் வெளியிடப்பட்டது. குருபூசை மடத்தின் நிகழ்வுகளாக அறுபத்து மூன்று நாயன்மார்களின் குருபூசை நிகழ்வும் பெரிய பூராணத்தில் இடம்பெறும் அந்நாயன்மார்களின் பூராண படனமும் நடைபெற்று வருகின்றது. அத்தோடு ஒவ்வொரு முழுநிலா நாளில் அகத்தியர் தேவாரத்திரட்டு முற்றோதலும் நடைபெறுகின்றது.

மடத்தின் சிறப்பு நிகழ்வாக 22.04.2018 அன்று மாலை தென்னிந்தியாவிலிருந்து வருகை தந்து தொல்புரம் வழக்கம்பரை முத்துமாரி அம்பாளின் மஹாகும்பாபிஷேக நிகழ்வில் கலந்துகொண்டு திருமுறை பாராயணம் செய்து கும்பாபிஷேகத்தை சிறப்பித்த திருமுறைக் கலாநிதி, பேரறிஞர் திருப்பனந்தாள் திரு. சோ. முத்துக்கந்தசாமி தேசிகர், திருமுறைக் கலாநிதி வயலூர் திருநான். பாலச்சந்தர் ஒதுவார், வயலூர் வேணுகான் ரத்னா, முனைவர் நா. கிர்ஷ்ணமார் (புல்லாங்குழல்), இஞ்சிக்குடி லயஞான சிகரம் திரு. க. சுப்பிரமணியன் (மிருதங்கம்) ஆகியோரின் திருமுறைக் கச்சேரி நடைபெற்றது.

நாயன்மார்க்ட்டு அரசடிப்பிள்ளையார் ஆலயத்தில் விஷேட வழிபாடு நடைபெற்று திருமுறை ஏடுகளோடு, ஒதுவார்களும் அணிசெய் கலைஞர்களும் மடத்திற்கு அழைத்துவரப்பட்டார்கள். நிகழ்வுக்கு தலைமை தாங்கிய மட பரிபாலனசபையின் தலைவர் சிவப்பி. ச. மகாலிங்க சிவக் குருக் கள் ஒதுவார் களையும் அணிசெய் கலைஞர்களையும் அறிமுகம் செய்து வைத்து நிகழ்வை ஆரம்பித்து வைத்தார்கள். இரண்டு மணிநேரம் இவர்களின்

திருமுறை ஆராதனை நடைபெற்றது. நிகழ்வில் உரையாற்றிய திருமுறைக் கலாநிதி வயலூர் திருநான். பாலச்சந்தர் ஒதுவார் அவர்கள், இவ்வாறாக மடம் அமைத்து நாயன்மார்களை போற்றுகின்ற மரபை பாராட்டினார்கள். இதன் மூலம் திருமுறைகள் யாழ் ப்பாணத் தில் வாழ்ந்துகொண்டிருக்கின்றது என்றும், யாழ்ப்பாண மக்கள் திருமுறைகளுக்கு உயரிய மரியாதை வழங்கிவருகின்றார்கள் என்றும் கூறினார்கள். அத் தோடு சைவ சமயத்தில் தேவாரம் பாடிய திருநானசம் பந்தர், ஒதுவார் களை உருவாக்கி திருமுறை பாராயணம் சிறக்க பாடுபடும் தருமபுரம் ஆத்தினத்தின் ஸ்தாபகர் குருநானசம் பந்தர், மறைஞானசம் பந்தர் என மூன்று சம்பந்தர்கள் தோன்றி ஆண்மீகத் தொண்டாற்றியவர்கள் எனவும் குறிப்பிட்டார்கள்.

தொடர்ந்து உரையாற்றிய மட பரிபாலன சபைத்தலைவர் இங்கு வருகை தந்திருக்கின்ற திருமுறைக் கலாநிதி, பேரறிஞர் திருப்பனந்தாள் திரு. சோ. முத்துக்கந்தசாமி தேசிகர் அவர்கள் 48 ஆண்டுகளாக இலங்கைத் திருநாட்டிற்கு வருகைத்தந்து திருமுறை பாராயணம் செய்து வருவதாகவும் குறிப்பாக திருக்கேத்சர மஹாற்சவ காலங்களில் தவறாது கலந்துகொண்டு திருமுறை பாராயணம் செய்து வருவதற்கு என்றும், திருநான. பாலச்சந்தர் ஒதுவார், இவரின் மாணக்கர் என்றும் கூறினார்கள்.

அத்தோடு அணிசெய் கலைஞர்களாக கலந்துகொண்ட முனைவர் நா. கிர்ஷ்ணமார் (புல்லாங்குழல்), லயஞான சிகரம் திரு. க. சுப்பிரமணியன் (மிருதங்கம்) ஆகியோர் சிதம்பரம் அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழக விரிவுவரையாளர்கள் எனவும் கூறி அவர்களுக்கு பாராட்டுக் களையும் நன்றிகளையும் கூறினார்கள். நிகழ்வின் இறுதியில் ஒதுவார்களும், கலைஞர்களும் குருபூசை மட பரிபாலனசபை உறுப்பினர்களினால் பொன்னாடை போற்றியும் நிகழ்வில் கலந்துகொண்ட சைவக்குருமார்களினால் திருவருட்பிரசாதம் வழங்கியும் கௌரவிக்கப்பட்டார்கள்.

கர்ப்பூரத்தின் அதீத விலையேற்றம் புதிய தீபம் குறித்த சிந்தனைக்கான திறவுகோல்

ச.லீஸன்

விரிவுரூபாள், கோயாம் ஆசிரிய கலாசாலை

கடந்த ஆண்டு இதே காலப்பகுதியில் (ஏப்பிரல் 2017) ஒரு பெட்டி (15 சிறு பக்கற்றுக்கள்) என்பது ரூபாவாக விற்கப்பட்ட கர்ப்பூரம் தற்போது நூற்றுத் தொண்ணாறு ரூபாவாக விற்கப்படுகிறது. கடந்த ஆண்டு இதே காலப் பகுதியில் கிலோ இரண்டாயிரம் ரூபாவாக விற்கப்பட்ட விளைவு கர்ப்பூரம் தற்போது கிலோ மூவாயிரம் ரூபாவாக விற்கப்படுகின்றது. ஒரு சிறு பக்கற் கர்ப்பூரம் பதினெண்நாறு ரூபாவாக விற்கப்படுகின்றது. வழிபாட்டிற்குரிய கர்ப்பூரத்தின் விலை அதிகரிப்பு கர்ப்பூரம் பற்றிய கண்ணோட்டமாக இக்கட்டுரையை எழுதவேத்திருக்கின்றது.

கழுதைக்குத் தெரியுமா கர்ப்பூர வாசனை என்பது நம்மவரிடையே உள்ள பழமொழி. கர்ப்பூரம் மருத்துவக் குணமுடைய தாவரம். இதன் விஞ்ஞானப் பெயர் Cinnamomum camphora என்பதாகும். இம்மரத்தின் இலை, தண்டு, வேர் என அனைத்துப் பகுதிகளும் மருத்துவப் பயன்பாடு மிக்கவை. கழுதை இம்மரத்தின் இலைகளைச் சாதாரண இலைகளைச் சாப்பிடுவதைப் போலவே சாப்பிடுமாம். இதன் பெறுமதியை அறியாது கழுதை சாப்பிட்டுத் தள்ளுவதைப் போல பெறுமதி உணராது நாம் ஆற்றும் கருமங்களைச் சுட்டுவதற்காக இப்படி ஒரு பழமொழி நம்மத்தியில் ஏற்பட்டுள்ளது. கர்ப்பூரவள்ளிச் செடியை இன்றும் வளர்க்கின்றோம்.

கர்ப்பூர தீபம் ஏற்றி வழிபடும் பழக்கம் நம்மவரிடையே எப்பொழுது ஏற்பட்டது என்பதைக் குறிப்பிட முடியாதுள்ளது. கர்ப்பூரம் நாறுமோ?... என்ற ஆண்டாள் பாடல் ஊடாகக் கர்ப்பூரமரம் பல்லவர் காலத்திற்கு முன்னரேயே வாசனைத் திரவியமாகப் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது எனக் கொள்ள முடிகின்றது. இது ஒரு தொற்றுநீக்கி ஆதலால் ஆலயங்களில் இதனைப் பயன்படுத்துவதை ஊக்குவித்திருக்கின்றார்கள். இதனைப் பச்சைக் கர்ப்பூரம் எனக் கூறும் பழக்கம் காணப்படுகின்றது.

கர்ப்பூரமரப் பட்டைகளை விஞ்ஞான ரதியாகக் காய்ச்சி வடித்தல் செயன்முறைக்கு உட்படுத்தி கர்ப்பூரம் பெறப்படுகின்றது. கர்ப்பூரம் பதங்கமாகக் கூடிய பொருள். அதாவது தின்ம நிலையில் உள்ள கர்ப்பூரம் திரவநிலைக்கு மாறாது நேரடியாக வாயுவாக மாறக்கூடியது. “அடியேனின் மனமும் இப்படித்தான்” என்பதைக் குறியிடாக்குவதற்கு கர்ப்பூரம் ஏற்றி வழிபடும் பழக்கம் ஏற்பட்டிருக்கலாம்.

தூய கர்ப்பூரத்தின் விலை நமக்குக் கட்டுப்படியாகாது என்ற காரணத்தால் கலப்படக் கர்ப்பூரங்களே இன்று பாவனையில் உள்ளன. கர்ப்பூரத்துடன் பரபின் மெழுகு கலக்கப்பட்டு பக்கற் கர்ப்பூரம் தயாரிக்கப்படுகின்றது. கோவிலில் கர்ப்பூரத்தை ஏற்ற - மெழுகுதன் குணத்தைக் காட்ட - எங்கும் கரிமயம் தான். இதனால் ஆலய உட்பிரகாரங்களில் கர்ப்பூரம் ஏற்றுவதற்கு தடை செய்துள்ள ஆலயங்களும் உண்டு. கர்ப்பூரத்திற்குப் பதிலாக நெய் விளக்கை ஏற்றித் தீபம் காட்டும் பழக்கம் இலங்கையில் யாழ்ப்பாணத்திற்கு வெளியே பல ஆலயங்களில் காணப்படுகின்றது. பரபின் மெழுகுடனான கர்ப்பூரத்தை ஏற்றுவதைக் காட்டிலும் நெய்த்தீபம் பரவாயில்லை எனக் கொள்கின்றனர். கலப்படக் கர்ப்பூரம் காரணமாக அரச்சர்களுக்கு சுவாசம் சம்பந்தமான பாதிப்புக்கள் ஏற்படவும் வாய்ப்பு உண்டு. நெய்த்தீபம் இதற்குச் சிறந்த தீர்வாக அமைகின்றது.

கர்ப்பூரம் ஏற்றுவதில் நம்மவர் காட்டும் சோம்பேறித் தனத்தையும் இங்கு குறிப்பிட்டாக வேண்டும். கர்ப்பூர வில்லைகளைச் சுற்றிப் பாதுகாப்பிற்காகக் கடதாசி இடப்பட்டிருக்கிற நிலையில் அந்தக் கடதாசியைக் கூடக் கழற்றுவதற்கு சோம்பலுற்று முழுமையாகக் கடதாசியுடன் கர்ப்பூரம் ஏற்றும் பலரைக் காண்கிறோம். இது சாம்பலை மீதமாகத் தந்து கர்ப்பூரம் ஏற்றுவதற்கான தத்துவத்தையே கெடுத்துவிடுகின்றது. கர்ப்பூரம் என்பதைக் கற்பூரம் என எழுதும் பழக்கத்தையும் ஏற்படுத்திவிட்டோம். இது சமஸ்கிருதத்தில் அமைந்த ‘கற்பூரம்’ என்ற சொல்லின் கேள்வியால் பிறந்த எழுத்துருவாக இருக்கலாம். ஆனால் தமிழ் இலக்கியங்கள் கர்ப்பூரம் என்றே குறித்துள்ளன.

கர்ப்பூரத்தயாரிப்பு குடிசைக் கைத் தொழிலாகவும் கொள்ளத்தக்கது. விளைவு கர்ப்பூரம், மெழுகு, தேங்காய் என்னைய் என்பவற்றைக் கலந்து இடித்து அச்சில் இட்டு பெறப்படுகின்ற போது கர்ப்பூர வில்லைகள் பெறப்படுகின்றன. இதனைக் காகிதத்தில் சுற்றி விற்பனைக்கு விடப்படுகின்றது. ஆனால் இதனைக் குடிசைக் கைத் தொழிலாக எங்கள் பிரதேசங்களில் மேற்கொண்டு இலாபம் கூடியவர்களை அறியமுடியவில்லை. கர்ப்பூரத்தின் விலை உயர்வு எம்மத்தியில் மாற்றுத் தீபம் (நெய்த்தீபம்) ஒன்றுக்கான சிந்தனையை விடத்துள்ளது. மாற்றங்கள் அவசியமானவை. மாற்றங்களை காலத்தின் கட்டளைகளுக்கு ஏற்ப உள்வாங்கித்தான் ஆகவேண்டும்.

கர்ப்பவாசம் செய்யாத சிகு

முதனவர் கோ.ந.முத்துக்ருமாரசுவாமி
கோயம்புத்தூர்

எஸ். இராமச்சந்திர ராவ் அவர்கள் எழுதியள்ள ‘துவவைதம்’ என்னும் நூலை வாசித்தேன். அவர் கோயமுத்தூர்க்காரர் என அறிய மகிழ்ச்சி. மேலும், கோவையைச் சேர்ந்த யான் அறிந்த சில மாத்துவப் பெரியோர்கள் பற்றியும் எழுதியள்ளார்.

இந்த நூலைப் படிக்கும் போது என்னுள் எழுந்த சில எண்ணங்களை வாசகர்களுடன் பகிர்ந்து கொள்ள விரும்புகின்றேன். மாத்துவம் தமிழ் மண்ணில் அதிகம் பரவவில்லை. பிராமணர் அல்லாத அத்துவிதிகள் எனப்படும் ஏகான்மவாதிகள் அல்லது பிரம்மவாதிகளும் அவர்களுடைய திருமடங்களும் தமிழ் நாட்டில் உண்டு. அதேபோல பிராமணர் அல்லாத விசிட்டாத்வைகளும் இராமானுஜ கூடங்களும் உண்டு. ஆனால் பிராமணர் அல்லாத மாத்துவர் நான்றிந்தவரையில் நாயர் மட்டுமே. கிறிஸ்துவின் பெயரால் கிறித்துவம் தோன்றியதுபோல இந்தியத் தத்துவங்களில் கருவின் பெயரால் அமைந்த நெறி மாத்துவம் ஒன்று மட்டுமே எனக் கருதுகின்றேன்

இனி நூலுக்கு வருவோம். துவவைத்தைத் தோற்றுவித்த மாத்வாசாரியர் கர்ப்பவாசம் செய்யாத சிகு என்பது ஒரு செய்தி. அவருடைய பிறப்பு இவ்வாறு கூறப்பட்டுள்ளது. “வேதவதி அம்மையார் பிரசவிக்கும் சமயத் தில் ஸ்ரீவாயுபகவான், அவருடைய கர்ப்பத்தில் பிரவேசித்து, வினாடிக்கும் குறைவான நேரத்தில் அந்தக் கர்ப்பத்தில் அங்கு இருந்த ஜீவனை மற்றொரு இடத்துக்கு மாறச் செய்து இந்தப் பூமியில் அவதரித்தார். ஆகையால் ஸ்ரீவாயுதேவராகிய மகான் மத்வாச்சாரியர் கர்ப்பவாசம் செய்யவில்லை.

சைவத்தில் திருஞானசம்பந்தப் பிள்ளையாரின் திரு அவதாரமும் இவ்வாறே கூறப்படும். திருஞானசம்பந்தர் பிறவிக்கு வருவதற்கு முன்னர், இறைவரை மறவாது மனதுட்கொண்டு அவனே தானாக சிவானந்தத்தில் ஆழ்ந்திருந்த ஒரு முத்தான்மா எனச் சேக்கிழார் பல இடங்களில் சுட்டிக்காட்டியுள்ளார். நாயனார் தம்முடைய முந்திய நிலையைத் திருத்தருத்திப் பதிகத்தில்,

“துறக்கும் ஸால்யாடாம் துருத்தியாம் திருந்தடி
மறக்கும் றிலாதன்னை மையல்செய்திம் மன்னின்மேல்
மிறக்குமாறு காட்டினாம் மினிப்படும் உடம்புவிட
மறக்குமாறு காட்டினாம்க்கு குழக்குகின்ற தென்னையே”
எனப்பாடியுள்ளார்.

மண்ணில் வந்து பிறவாத உயர்ந்த நிலையில் இருந்த தம்மை இறைவன் அறிவை மயக்கி மையல்

செய்து இம்மன்னில் வந்து பிறக்குமாறு செய்தான் என்று பாடியுள்ளார். சைவம் ஆன்மாக்களை அவற்றின் மலப்பிடிப்பிற் கேற்ப விஞ்ஞானகலர், பிரளைகலர், சகலர் என மூன்றுவகையாகப் பிரிக்கின்றது. இவற்றுள் சகலர் என்னும் ஆன்ம வர்க்கமே வினையினால் பிறந்திறந்து உழவும். மற்றைய இரண்டும் மேனோக்கியே செல்லும் (உயிர்ப் பேதங்களை துவவைதமும் ஒத்துக் கொள்கின்றது) அவை தாய் வயிற்றிற் பிறந்து கர்பாசய வேதனைப் படுவதில்லை.

இராமனுக்கு உபதேசிக்கப்பட்டதாகக் கூறப்படும் சிவக்கையில் உயிர் கர்ப்பத்தில் படும் வேதனைகள் கூறப்படுகின்றன. அவற்றுள் மாதிரிக்காகச் சில:

“உதாக்கினியினாற் கூடுற்ற பிதந நீர்த்திவகைள் கருப்பையில் அமிழ்ந்திருக்கின்ற என்னை மிக்கடுகின்றன.”

“வயிற்றிலுள்ள கிருமிகளின் வாயில் செறிந்த கிலைங்களாடு ஒத்தவாகிய பக்க எழும்புகள் என்கள வதனைப் படுத்துகின்றன.”

“துர்க்கந்தம் மிகுதி உடையதும் உதாக்கி சொலிப்பதுமாகிய கீக்கருப்பு வேதனையை நோக்கக் கும்பியாக நாக வேதனை அற்யாம்.”

“துர்க்கந்தமுள்ள இரத்தத்தையும் சேடநீரையும் பருகும் தன்மையும் கக்கினபொருளை உண்ணுந் தன்மையும் அசுத்தமாகக் கிருமி உண்டாதலும் எதனாலுண்டாமோ அவ் விடர் கருப்பையில் இருக்கின்ற என்னால் அனுபவிக்கப்பட்டது”

இத்தகைய கர்ப்பவாதனை வினைசெய்த உயிரே அனுபவிக்கத் தக்கது. ‘பண்டுதன் திருவடி மறவாப் பான்மை’யராகிய முத்தா ஆன்மாவை இறைவன் கருப்பாசய வேதனைக்கு உட்படுத்துவானா? திருஞானசம்பந்தராகிய ஞானப் பிள்ளை பகவதியாரின் வயிற்றில் இத்தகைய வேதனைப்பட்டுப் பிறந்தாரா? அவருடைய பிறப்பினைக் கூறும் பெரியபுராணப்பாடல் வருமாறு.

“யஞ்ஞத்தமுயன் யாஸ்வரிய நாச்சியார் உடன்புகலித் திருத்தோனி வீற்றிருந்தார் சேவாக்கீழ் வழிப்படுக் கருத்துறைந் திட்டாவும் காதவியார் மனிவைற்றில் உருத்துறிய வரும்பெரும்போலே றுகும்பு உளநாக”

இப்பாடலின் உளதாக எனும் எச் சம் பின் வரும் பாடல்களில் அடுக்கி வந்து இறுதியில்

“அவ்யம்பூருக்கும் புல்றிலின் அமன்றுதலாம் பாசமய் பவ்யம்பூருக்கும் புரவநுறிகள் பாற்படநல் னோறிதாறும் தவம்பூருக்கும் சன்னபயிலே நாவில்சாரா சாங்கவளாலம் சிவம்பூருக்கும் மிஸ்தொயார் தருவவதா ராம்சுந்தார்”

எனமுடிந்தது.

உருத் தெரிய வரும் பெரும் பே றலகுய்ய உளதாக பிள்ளையார் திரு அவதாரம் செய்தார்” என முடியும். இந்த இரண் டு பாடல் களுக்கும் என் குருநாதர் சொன் ன விளக்கத்தை உங்களுடன் பகிற்ந்துகொள்கின்றேன்.

முதற் பாடலின் கருத்து”: சிவபாத இருதயர் ‘பரசமயம் நிராகரித்து நீராக்கும்’ புதல் வனைப் பெறத் தவம் செய்தார். அவரது கருத்து முற்றுப் பெறும்படி பகவதியாரது மணிவயிற்றினிடமாகக் கருப்பம் தரித்ததாக உருவம் தெரிய வந்தது. அதாவது கருவாக ஒருபிண்டம் தோன்றி வளர்ந்தது. உலகினரின் கண்களுக்குப் பகவதி அம்மையார் சூலுற்றதாகத் தோன்றும்படியாக உருத்தோன்றியதே யன்றி வயிற்றில் கருத்தோன்றவில்லை

நல்லோரையில் திருவாதிரை நட்சத்திரத்தில், ஆளுடைய பிள்ளையார் அக்கருப்பத்தில் திரு அவதாரம் செய்தார். அவதாரம் இறங்குதல். பகவதியாரின் கருப்பத்தில் இறங்கி வெளிப்பட்டார். அதாவது உருவாகிய பிண்டம் தாய்வயிற்றினின்றும் வெளிப்பட்டதும் உயிர் அதில் கூடியது.

பரசமயத்தை நிராகரித்துத் திருநீற்று ஒளிபரப்பும் மைந்தனை வேண்டித் தவமிருந்த சிவபாத இருதயரின் வேண்டுதலுக்கு இரங்கிப் பரமேசுவரன் அச்செயலைச் செய்து முடிக்க ஒரு முத்தான்மாவைப் பிரளயாகலரிலிருந்து தேர்ந்தெடுத்து, பகவதியாரின் வயிற்றிலிருந்து உரிய காலத்தில் வெளிப்பட்டபிண்டத்தில் புகுவித்தான்.

பொதுவாக, கருவிலிருக்கும் உயிர் ஏதுவாகச் சுக்கில சுரோனிதங்கள் கூடி கரு வளர்ச்சியடையும். உயிரின்றிக் கரு வளர்ச்சியடையாது. இங்கு இறைவனே கருவினை வளர்ச்சியடையச் செய்தான்.

எனவே, கருப்பாசய வாதனை ஞானப்பிள்ளையாருக்கு இல்லை. அவர் பிரளயாகலர் எனும் ஆன்ம வருக்கத்தினர் என்பதால், சைவசித்தாந்த சாத்திரப்படி இறைவன், அம்மையோடு இடபவாகனத் தின் மேல் தோன் றி காட்சிகொடுத்து ஆட்கொண்டான்.

சைவசித்தாந்தம் விஞ்ஞானகலருக்குத் தன்மையில் உயிருக்கு உயிராக இருந்தும் பிரளயாகலருக்கு முன்னிலையில் தடத்த வடிவில், ‘கண்மூன்றும்தாழ்ச்சடையும் வன்மழுவும் மானுமுடன் மால்விடைமேல் மின்னிடத்துப் பூத்த பவளாப் பொருப்பொன்று வெள்ளிவெற்பில் வாய்த்தனைய தெய்வ வடிவாகி ‘வந்தும் சகலருக்கு மான் காட்டி மான் பிடிப்பது போல மானுடச்சட்டை தாங்கி ‘குருவாக’ப் படர்க்கையிலும் எழுந்தருளி ஆட்கொள்வான் என்று கூறுகின்றது.

வாசகர்கள் பேசுகிறார்கள்

திருச்சிற்றம்பலம்.

மிகச் சிறப்பான இதழாக மலர்ந்துள்ளது. நம்முடைய Shaivam.org சிரத்திலேந்தும் “அரன் நாமமே சூழ்க வையகழும் துயர் தீர்க்கவே” என்ற காழிப் பிள்ளையாரின் அழுத மொழியை தீவிதழும் கொண்டு தீவிய பல செய்திகள் தந்துள்ளது. சிவப்பனி சிறக்கட்டும்.

Shaivam.org ன் செயலி Shaivam.org Mobile – Android Apps on Google Play மார்த்திருப்பிர்கள் என நினைக்கிறேன். ஒலைந்தை சிவாலயங்கள் முழுமூம் வரையடக்கில் குறித்துள்ளோம். மார்த்தும் பகிர்க.

நமச்சிவாய

சிவபூரீ. எஸ். கணேசன்
சைவம் இணையம்.

சிங்கள மொழியில் ஹிந்து மதக் கருத்துக்கள் யர்ப்புரை செய்யப்பட வேண்டும். பயிய அளவில் தீல்லையாயினும் ஒரு பக்க நாளேடாக குன்னையத்தில் மாதமொருமுறை பர்க்ஷ பார்த்தமாக முயற்சி செய்து பாருங்கள். உங்களுக்கு சிங்கள யாகை பரிச் சயமாய் கிருக்கலாம் என்று என்னுகிறேன். வெற்றிவெற்றியெருமாள் துகை முன்னிக்க.

வெலும் மஹிலும் சேவலும் துகை

க்ருஷ்ணகுமார்

மிகவும் நன்றி. கீந்துசாதனம் பத்திரிக்கையை அவுள்திரெலியா சிவனுழயார்களுடன் பகிற்ந்துள்ளோம்

அன்புடன்
க சபாநாதன்

சைவத்தில் தமிழும் சமஸ்கிருதமும்

சைவப்புலவர், சைவசித்தாந்த பண்டிதர்
சிவமுரி. யா.வரந்தங்குருக்கன் B.A(hons)

சைவர்கள் எல்லாம் தமிழரும் இல்லை தமிழர் எல்லாம் சைவரும் இல்லை என்பதை உனர் வோம். ஆகவே சைவத் தமிழருக்கு வடமொழி தென் மொழி இரண்டும் அவசியம். இருமொழி சார்ந்த நூல்களையும் போற்றுவோம். தமிழ் சார்ந்த நூல்களில் சைவ அல்லது தெய்வம் சாராதநூல்களும் உண்டு ஆனால் வடமொழி நூல்கள் எல்லாம் தெய்வம் சார்ந்தநூல்கள் என்ற சிறப்பும் உண்டு வடமொழிதென் மொழி இரண்டாலும் இரண்டு படாமல் ஒன்றுபடுவோம்.

சைவ சமயம் என்பது சிவனை முழுமுதற் தெய்வமாக போற்றுவது. ஆனால் நாம் பல்வேறு தெய்வ மூர்த்தங்களையும் வழிபடும் பண்பு உடையவர்கள். கணபதி முருகன் சக்தி விஷ்ணு நவக்கிரகம் என்று விரிவடைந்து செல்கிறது. தவறில்லை. நாயன்மார்களும் சித்தாந்திகளும் பல தெய்வ வழிபாடு பற்றிப் பாடியுள்ளனர் காரணம் எமது வழிபாட்டு நேரம் அதிகரிக்கிறது. ஆத்ம சக்தி அதிகரிக்கிறது. இவ்வாறு எல்லாத் தெய்வங்களையும் போற்றுபவர்கள் இந்துக்கள் ஆனார்கள்.

பின்பு பொதுவாக இந்து சமயம் எனப் போற்றுகிறார்கள் இந்துப்பண்பாடு இந்து நாகரிகம் இந்து கலாச்சாரம் என்றும் இந்து அறநிலையத்துறை. இந்து கலாச்சார அமைச்சு, இந்து இளைஞர் சங்கம் என அமைப்புக்களும் தோன்றின. ஒரு சிலர் இந்து என்ற வார்த்தைக்கு குறை கூறினாலும் பொதுவாக தனிச் சைவம் என்பது குறைவதான்தனிச் சிவன் மட்டும் உள்ள ஆலயங்கள் இல்லை. மேலும் அபிராமி ஆதிபராசக்தி ஆஞ்சநேயர் ஜயப்பன் என்று பல வழிபாடுகளும் பரந்த வரும் வேளையில் நாம் இந்து என்று பொதுவாகச் சொல்வதை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டியுள்ளது.

சைவரும் ஹிந்து என் கிறார்கள் வைஷ்ணவரும் ஹிந்து என்கிறார். சைவமா? இந்துவா? வடமொழியா? தென் மொழியா? ஆரியமா? திராவிடமா? என்ற கருத்து மாறுபாடு வேறுபாடு உடன்பாடு முரண்பாடு எல்லாவற்றையும் கடந்து கிடைத்த ஞான நூல்கள் வாயிலாகவும் ஞானிகள் ஆன ரோர்கள் வாயிலாகவும் சில உண்மைகளைக் காண்பதேநமது நிலைப்பாடு. எமது சைவம் விரிவு படுவதை விரும்புவோம் பிரிவுபடுவதை விடுவோம். அளவில்லாமல் எல்லா இடமும் பெருக்ட்டும் பிளவில்லாமல் ஒற்றுமையாக இருக்கட்டும்.

சைவசமயம் போற்றும் சிவன் பல்வேறு மொழி பேசும் மக்களால் வழிபடப்படுகிறார்என்பதும் நாம் காண்கிறோம். தமிழ், தெலுங்கு, ஹிந்தி மலையாளம் மொர்சியல் கண்டம் இவ்வாறு பல உண்டு. எல்லாரும் நமசிவாய என்கிறார்கள். இது தமிழ் என்கிறார்கள் ஒருசிலர் ஆனால் போற்றி ஒழ் நமச்சிவாய என்கிறார்கள். இங்கு ச் என்ற எழுத்து கூட சேர்க்கப்பட்டு ஐந் தெழுத்து அதாவது பஞ்சாச்சரம் ஆற்றேழுத்தாகி விடுகிறது. பொதுவாக தமிழ் உச்சரிப்பில் நமசிவாய நமச்சிவாய என வந்துவிட்டது. உதாரணமாக நமச்சிவாய வாழ்க நாதன்தாள் வாழ்க இங்கு வடமொழி தென்மொழி இணைப்பை மனிவாசகரே ஆரம்பிக்கிறார். சைவ சமயத்தில் ஆரிய வேறுபாடே கிடையாது என்பதை பாசமாம் பற்றறுத்து பாரிக்கும் ஆரியனே என்று சிவனைக் கூறுகிறார். இங்கு ஆரிய என்பது உயர்ந்த போற்றுதலுக்குரிய என்னும் பொருளில் வரும். ஆரியன் கண்டாய் தமிழன் கண்டாய் என்பது அப்பரவாக்கு. நாயன்மார்களுக்கு இல்லாத வெறுப்பு நமக்கு என் ஆரிய வெறுப்பு வருகிறது.

ஆதியும் அந்தமும் இல்லா அரும்பெரும் சோதி இங்கு ஆதி அந்தம் வடமொழியில் தானே விழித்தார். இறைமொழியை நாம் அழிக்கலாமா? கழிக்கலாமா? பழிக்கலாமா? சிவபுராணத்தில் வரும் நாதன் என்றால் தலைவன் என்று பொருள். நமஹ என்பது வடமொழி அதன் பொருள் போற்றுகிறோம் வணங்குகிறோம் சிவாய என்றால் சிவனுக்கு என்ற கருத்தாகும் நமசிவாய என்றால் அது வடமொழி சிவனுக்கு வணக்கம் என்பதே இதன் பொருள். வடமொழி இலக்கணத்தின் படி சிவாய என்பது நான் காம் வெற்றுமை ஒருமை., சிவாயநம் என்றும் பஞ்சாச்சரத்தை சொல்லலாம் திருவருட்பயன் சொல்லுகிறது. ஸ்தூல பஞ்சாச்சரம் சூக்கும பஞ்சாச்சரம் என்றவகை வடமொழி நூல்களில் உண்டு இதன் அடிப்படையில் சித்தாந்த சாஸ்திரங்களும் எடுத்தியம்புகின்றன. எனவே நமசிவாய வடமொழி என்பது நிருபணமாகிறது. நமசிவாய ஒன்றை வைத்தே எமக்கேன் வேற்றுமை. போற்றி ஒழ் நமசிவாய என்றால் பஞ்சாச்சாரமந்திரத்தைப் போற்றுவோம் என்று கூறுகிறார்கள் என மகிழலாம்.

நமசிவாய மட்டுமென்றி சரவணபவ என்பவர்களும் ஒழ் சக்தி என்பவர்களும் உள்ளனர் மற்றும் வைஷ்ணவர்கள் ஒழ் நமோ நாராயணாய என்பதும் நாம் அறிந்த வடமொழிச் சொற்களே ஆகும். திரியம்பகமந்திரம் காயத்ரி மந்திரம் தமிழர் அல்லாத பல சைவ அல்லது இந்து மக்கள்

சொல்வதிலிருந்து சமஸ்கிருதத்தின் பரப்பு சைவத்தில் அதிகம் இருப்பதைக் காணலாம். எனவே வடமொழியை நாம் மதிக்க வேண்டும் மிதிக்கக் கூடாது. துதிக்க வேண்டும் அழிப்பதற்கு குதிக்கக் கூடாது.

சமஸ்கிருதம், வடமொழி, ஆரியம், சங்கதம் என்றெல்லாம் போற்றப்படும் மொழி சைவ சமயத்தில் மிக முக்கியமானது என் பதை நாம் ஆதார பூர் வமாகக் காணலாம் இன்று பல சமஸ்கிருத நூல்கள் மொழிபெயர்ப்புகள் வந்துள்ளன. இன்னையத் தளங்களிலும் நிறைய உண்டு. இருப்பினும் நம்மில் சில தமிழர் இது புரியாத மொழி என்று கூறுவதுதான் புரியவில்லை. தமிழ் நூல்களிலும் சைவத் தமிழ் நூல்களிலும் திருமுறைகளிலும் சைவ சித்தாந்தங்களிலும் வடமொழி மேன்மை போற்றப்படுகிறது. திருமுறைகளையும் சைவ சித்தாந்தத்தையும் மதிப்பவர் வடமொழி பிடிக்காது என்றால் சாப்பிடுவதற்கு சாதம் வேண்டும் ஆனால் அரிசி பிடிக்காது என்று சொல்லும் சிறுபிள்ளை போன்றது. சிறு பிள்ளைகளுடன் நாம் கோவிப்பதில்லை அப்பிள்ளை அறிவு வர அரிசியில் இருந்து தான் சாதம் வரும் என்று உணரும். அதே போன்றுதான் வடமொழியை வெறுப்பவர்களுடன் நாமும் சினம் கொள்ளக் கூடாது. அவர்கள் திருமுறை படிக்கும் போது இறை அருளால் வடமொழியும் வரும். வேத உபநிடத் புராண இதிகாச கருத்துக்கள் கதைகள் என்பன தமிழ் இலக்கிய நூல்களிலும் சைவத் திருமுறைகளிலும் சைவசித்தாந்த சாஸ்திரங்களிலும் இறைவன் அருளால் ஆன்றோர்களும் நாயன்மார்களும். சந்தானாசாரியர்களாலும் உள்வாங்கப்பட்டு வெளிப்படுத்தப்பட்டுள்ளது.

பொதுவாக நாம் அன்றாட வாழ்க்கையில் பழக்கப்படுத்தி வழங்கும் சொற் கள் வடமொழியாகவே உள்ளது. ஒருங்கிலவற்றை நாம் பார்த்தோமென்றால் விளங்கும். நீதி-அந்தி, நியாயம்-அந்யாயம், கிரமம்-அக்கிரமம் சைவம்-அசைவம் இவ்வாறான எதிர்மறைச் சொற்களுக்கு வடமொழி இலக்கணம் உண்டு.

. ஆன்றோர்கள் நாயன்மார்கள் வடமொழியை ஏற்று வடமொழிச் சொற்களும் கலந்து தமது ஞான நூல்களில் தந்துள்ளனர். சைவ சமய அல்லது இந்து சமய விடயம் பற்றிக் கூற வேண்டுமாயின் வடமொழி நூல் தொடர்பு கட்டாயம் இருக்கும் என்பதை அவர்கள் காட்டியுள்ளனர். சைவத் திருமுறைகள் அருட் பாடல்கள் சித்தாந்தசாஸ்திரங்கள்

வைணவ பிரபந்தங்கள் என்பவற்றின் தொகை ஏற்ததாழூம் ஜம்பதினாயிரம் பாடல்கள் என்று வைப்போம் ஆனால் வடமொழி நூல்களாகிய வேதங்கள் பிராமணங்கள் ஆரண்யம் உபநிடதங்கள் புராணங்கள் உப புராணங்கள் இதிகாசங்கள் (மகாபாரதம், இராமாயணம்) என்பவற்றின் தொகை சமார் ஐந்து லட்சம். இவையும் இறைவன் அருளால் ரிஷிகள் ஞானிகளுக்கு கிடைத்தனன்று ஏன் நாம் நம்புவதில்லை. இந்தால்கள் இன்றும் நூலகங்களில் இணையத்தளங்களில் உள்ளன. பன்னிரு திருமுறைகள் மின்னம்பலத்தில் உள்ளது போல் சமஸ்கிருத நூல்களும் மின்னம் பலத்தில் உள்ளன. சமய ஆன்மீகநூல்களில் தொகையளவில் சமஸ்கிருத நூல்கள் அதிகம் என்பதை நாம் மறைக்க முடியாது. குறைக்க முடியாது.

தமிழகு எப்படி தொல்காப்பியமோ அதேபோல் வடமொழிக்கு பாணினி என்பதை பரஞ்சோதி முனிவரின் பாட்டு ஒன்று தருவதைக் கவனிக்கலாம்.. வடமொழியை பாணினிக்கு வகுத்து அருளி தொடர்புடைய தென்மொழியை உலகமெல்லாம் தொழுதேத்தும் குடமுனிக்கு வலியுறுத்தார் என்கிறார். அடுத்து கண்ணுதற் கடவுளும் கழகமொடு அமர்ந்து பண்ணுறுத் தெரிந்து ஆய்ந்த இப்பகுந்தமிழ் என்ற பாடல் வரியும் உண்டு எனவே தமிழ்பிரியர்கள் இவ்வரியை மாத்திரம் சொல்கிறார்கள், அதில் குறிப்பிடுவதுபோல் சில இலக்கண வரம்பிலாத மொழிகள் அழிந்துவிட்டன உண்மைதான் ஆனால் சமஸ்கிருதம் இறைவன் மொழி என்பதால் இன்றும் இலக்கண வளம் பெற்று பல பல்கலைக் கழகங்களில் பாட நூலாக உயிர் பெற்றுள்ளது அறிவோம்.. உண்மைச் சைவர் களுக்கு வடமொழி தமிழ் மொழி இரண்டையும் மதிப்பவர்களை மதிக்க வேண்டும். என்ற எண்ணமே மேலோங்கி நிற்கும். இரண்டும் சில வடமொழியே ஆகும். எனவே வடமொழியை வெறுக்கக் கூடாது. வழிபாட்டில் இருந்து நறுக்க முடியாது. சைவத்திற்கும் சமஸ்கிருதத்திற்கும் தொடர்பில்லை என்று மறுக்கக்கூடாது.

ஆரியந்தமிழோடு இசையானவன் என்றும் வடமொழியும் தென் தமிழும் மறைகள் நான்கும் ஆனவன் கான் என்றும் அப்பர் கவாமிகள் ஆறாம் திருமுறையில் அடித்துக் கூறுகிறார். தமிழ்ச் சொல் வடசொல் எனும் இவ்வரியன்டும் உணர்த்தும் அவனை உணரலும் ஆமே. என்பது திருமந்திரம். இவ்வாறு பல வடமொழி மேன்மை திருமுறைகளில் ஏராளம் வந்துள்ளன. அத்துடன். வடமொழிச் சொற்கள் மிக அதிகம். உள்ளன.

தொடரும்....

திருஞானசம்பந்தரும் யாழ்ப்பானமும்

இலங்கையின் ஒரே யெறும் சைவாதீனமான நல்லை ஆதீனம் திருஞானசம்பந்தர் யாழ்ப்பான அமைந்திருக்கின்றது. மதுறையில் திருஞானசம்பந்தர் உருவாக்கிய மதுரை ஆதீனத்தின் சேயாதீனமாகவே கீது உள்ளது. அத்துடன் யாழ்ப்பானத்திலிருந்து ஞானசம்பந்தர் யாழ்ப்பால் சமயங்கிறது மொழியில் ஞானசம்பந்தரு அஷ்டகம் என்ற துதிப்பாவம் அண்மையில் ஏழத்திட்டு வெளியாகவிடுவதையும் சிறப்பாகக்குறிப்பிடத்தக்கது.

முதலாவது தேவாரமும் சிவஞானபோத முதற் சூத்திரமும்

இளவாலை கலாபூஷணம் செவப்புவைர்

ச. செல்லத்துவரை

சைவத் திருமுறைகள் பன்னிரண்டு. சைவசித்தாந்த சாத்திரங்கள் பதினான்கு. இவை சைவசமயத்தவர்களுக்கு இரு கண்கள் போன்றவை.

திருமுறைகள் சைவத் திற்கு இலக்கியங்களாகவும், சித்தாந்த சாத்திரங்கள் சைவத் திற்கு இலக்கணங்களாகவும் அமைந்துள்ளன. இலக்கியம் காலத்தால் முந்தியது. அதன் விதியாகிய இலக்கணம் காலத்தால் பிந்தியது. இலக்கியம் கண்டதற்கு இலக்கணம் வகுத்தலே வழக்கு

பன்னிரு திருமுறைகளும் கி.பி 12ஆம் நூற்றாண்டுக்கு முற்பட்டவை. திருமுறைகளின் சாரமான சைவசித்தாந்த சாத்திரங்கள் கி.பி 13ஆம் நூற்றாண்டுக்குப் பிற்பட்டவை. வேத உபநிடதங்களில் உள்ள சைவசித்தாந்தக் கருத்துக்கள், சைவாகமங்களில் விளக்கம் பெற்றுப் பின் தமிழில் பன்னிரு திருமுறைகளில் விரிந்து, சித்தாந்த சாத்திரங்களில் தெளிவு பெற்றுள்ளன. இவ்வுண்மையை,

ஸ்வசமய இலக்கியங்களான திருமுறைகள் கி.பி 12ஆம் நூற்றாண்டுக்கு முற்பட்டவை. இலக்கியம் கண்டதற்கு இலக்கணம் காண்பதுகாணே வழக்கு! முதலாவது திருமுறையாகிய “தோடைய செவியன்”, மீண்டும் தேவர் நூக்கீய “சிவஞானபோதம்” – முதற் சூத்திரத்தின் விளக்கமாக யிரிவுவதைத் தெளிவாகக் காட்கின்றார் கட்டுரையாளர்.

வேதம் பசு, அநந்தால் மய்யாகமம், நாஸ்வர் ஒதும் தமிழ் அநனின் உள்ளுறுவும், – பொதமிகு நெய்யின் உறுசுவையாம், நீள் வெள்ளைய் தெய்கண்டார் செய்த தமிழ் நூலின் திறம் எனும் பழம் பாடல் விளக்குகின்றது.

வேதம் பசவாகவும், ஆகமம் அதன் பாலாகவும், திருமுறைகள் நெய்யாகவும், சித்தாந்த சாத்திரங்கள் நெய்யின் கவையாகவும் இங்கு உவமைமூலம் சொல்லப்பட்டிருத்தல் நயத்தலுக்குரியது.

சித்தாந்த சாத்திரங்களில் முதன்மையானது மெய்கண்ட தேவநாயனாரால் செய்யப்பெற்ற சிவஞானபோதமாகும். இது-பன்னிரண்டு சூத்திரங்களை உடையது. சைவத்திரு முறைகளும் பன்னிரண்டாகும்.

பன்னிரு திருமுறைகளிலும் உள்ள சைவசித்தாந்த உண்மைகளே பன்னிரு சூத்திரங்களாக முறையே சொல்லப் பட்டு உள்ளன என்பதை அறிஞர்கள் ஆராய்ந்துள்ளனர்.

நாம் இங்கு அத்தனையும் விரிக்கிற பெருகுமாதலால் உதாரணத்திற்கு முதற் சூத்திரத்தையும் முதல் தேவாரத் தையும் காண்போம்.

திருமுறைகளின் சாரமாகச் சொல்லப்பட்ட சைவசித்தாந்தக் கோட்டாடுகளைத் திருமுறைகளில் விரிவாகவும் விளக்கமாகவும் காணலாம் என்பதற்கு இது எடுத்துக்காட்டாக அமையும்.

எமது பொறி புலன் களாகிய அறிகருவிகளால் அறியக்கூடிய அனைத்தும் தோன்றி நின்று அழியக்கூடியன. ஆதியும் அந்தமும் உள்ள அநித்தியப் பொருட்களே இப்பிரபஞ்சம் எனலாம்.

அறிகருவிகளுக்கு அப்பாற்பட்டு, அநுபூதிமான்களாகிய ஞானிகளால் அகக் காட்சியில் உணரப்பட்டவையே மெய்ப்பொருள்கள் ஆகும். அவை அநாதியான என்றும் உள்ள பொருள்கள் ஆகும். அவையே உள்பொருள்கள்.

பதி, பசு, பாசம் எனும் முப்பொருள்களும் அநாதியான என்றும் உள்ள பொருள்கள். பதியாகிய கடவுள் ஒருவன் பசுக்களாகிய ஆன்மாக்கள் எண்ணில்லாதன. பதியும் பசுக்களும் அநாதியானவையாயிருந்தாலும் பசுக்கள் பதியை அறியவோ அடையவோ முடியாதபடி அநாதியான பாசம் (மலம்) பசுக்களைப் பந்தித்துள்ளது.

பசுக்கள் பாசத்தில் நின்றும் விடுபடுவதற்கு ஏதுவாக அவைகள் வினைகளைச் செய்வதற்கு இறைவன் தனு, கரண, புவன போகங்களைக் கொடுத்துள்ளான். பசுக்கள் ஆகிய ஆன்மாக்களின் மலபந்தம் நீங்கும்வரை தனு, கரண, புவன போகங்களைப் படைத்தல், காத்தல், அழித்தல், மறைத்தல், அருளல் என னும் ஐந்தொழில் களையும் பதியாகிய இறைவன் செய்துகொண்டே இருப்பார். இவ்வுண்மையை சிவஞானபோதத்தின் முதலாம் சூத்திரம்

அவன் அவன் அது எனும் அவை முவிளையையின் நோற்றிய நிதியே ஓருங்கி மலந்து உள்ளாம் அந்தம் ஆதி என்மால் புலவர்.

எனக்கூறுகின்றது.

இதன் பொருள், அவன் அவள் அது எனச் சுட்டி அறியப் படும் இவ்வுலகம் தோன்றல், நிலைத்தல், ஒடுங்குதல் ஆகிய முத்தொழிலுக்கு உட்படுகிறது. ஆதலால் இவ்வுலகத்தோற்றுவித்தற்கும் நிலைபெறச் செய்வதற்கும், ஒடுக்குவதற்கும் இவற்றுக்கு அப்பாற்பட்ட ஒருவன் வேண்டும். அவனே பதி. ஒடுக்கம் ஆகிய முடிவை (அந்தம்) செய்வனே உலகிற்கு (ஆதி) முதற்கடவுள் ஆவார். அவரே உலகத்திற்குக் கருத்தாவாகிய சிவபெருமான். அவரே முதலும் ஈரும் ஆவார். ஆன்மாக்களின் மலபந்தம் நீங்கும்வரை முத்தொழிலை நிகழ்த்திக்கொண்டிருப்பார்.

இனி, இப் பொருள் பன் னிரு திருமுறையின் முதற்பாடலாகிய தோடுடைய செவியன் எனத் தொடங்கும் தேவாரத்தில் விளக்கமாயிருப்பதைக் காணலாம். அத்தேவாரம்,

“தோடுடைய செவியன், விடையறி, ஓர்தாவென்மதிகுழக் காடுடைய சுடலையாழ புசி என்னுவோம் கவுர்களவன், ஏடுடைய மலரான், முனைநாட்பனிந்தேத், அநூஸ்வஸ்த மீடுடைய பிரமாபுலம், மேவிய யெம்மான் கிவன், அன்றே”
என்பதாகும்.

திருப்பிரமபுரம் ஆகிய சீர்காழியில் தந்தையார் நீராடும் போது அவரைக் காணவில்லை என அழுத ஞானசம்பந்தக் குழந்தைக்குச் சிவபெருமான் அம்மையப்பராகக் காட்சி கொடுத்து, உமாதேவியார் மூலம் பொற்கிண்ணத்தில் ஞானப்பாலை ஊட்டி மறைந்தனர்.

தந்தையார் வந்துபார்த்தபோது குழந்தையின் வாயில் பால் யெந்திருப்பதைக் கண்டு “உனக்குப் பால் தந்தவர்யார்?” என்று கேட்க ஞானசம்பந்தர் சொன்ன பதிலே இத்தேவாரம். இத்தேவாரம் தரும் சைவசித்தாந்த உட்பொருள் சிவஞானபோதத்திலி முத்தொழிலாகச் சொல்லப்பட்டது. இங்கு ஐந்தொழிலாக விரித்துரைக்கப்பட்டிருப்பதைக் காணலாம்.

தோடுடைய செவியன் என்பதனால் உலகத் தோற்றுத்திற்கு மூலமாகிய அருள் வெளிப்பாட்டைக் குறித்தார். இது படைப்பைப் புலப்படுத்தியது. ஒம் எனும் பிரணவமே தோற்றுத்திற்கு முதற் காரணம். விடை ஏறுதலும், மதி குடுதலும் அறம், மறம் உடையாருக்கு முறையே இன்புதுண்ப நூகர்ச்சியைத் தந்து பாதுகாக்கும் காத்தல் தொழிலைப் புலப்படுத்தும்.

சுடலைப்பொடி பூசுதல் என்பது பிரளை காலத்தில் உலகம் எல்லாம் அழிந்து சாம்பராகி ஒடுங்கிவிடப் பதி ஒருவரே அச்சாம்பரைப் பூசி நிற்பார் என்பதாகும். இது சங்காரமாகிய அழித்தலைப் புலப்படுத்தும். உள்ளம்

கவர் கள்வன் என்பது மறைந்தலாகிய திரோதான்ததைப் புலப்படுத்தும். ஏத்த அருள் செய்த என்பது அருளை ஆகிய அனுக்கிரகத்தைப் புலப்படுத்தும். இது “தோற்றிய திதியே ஒடுங்கி” எனும் முத்தொழிலும் ஐந்தொழிலாக விளக்கம் பெற்று ஆன்மாக்கள் மலமாச நீங்கிப் பதியின் அருள் பெற்று வீடுபேற்றைட்டலைப் புலப்பட வைத்தலை அறியலாம்.

இனி, தோடுடைய செவியன் என்பது - பதியாகிய இறைவன் சக்தியும் சிவமுமாக - அம்மை அப்பராக - அர்த்தநாரி ஈஸ்வரராக இருப்பதை உணர்த்துகிறது. அம்மைக்குரிய பக்கமான தோடுடைய செவி சக்தியையும், ஆண்பால் அன்விகுதி பெற்ற செவியன் என்பது சிவத்தையும் குறிக்கும்.

அதுமட்டுமன்றி மலமாச நீங்கிய ஆன்மா முதலிற் காண்பது சக்தியாகிய திருவருளை என்பதும், (சத்திநிபாதம்) திருவருள் கைகாடிய இடத்துச் சிவப்பேறு (முத்தி) சித்திக்கும் என்பதும் மலமாச நீங்கிய பக்குவ ஆன்மாவாகிய திருஞானசம்பந்தப் பெருமானுடைய அஞ்சுதிவாக்காக முதல் தேவாரம் அமைந்திருப்பது என்னி என்னி இன்புறத்தக்கது.

ஏடுடைய மலரான் என்பது இதழ்களையுடைய தாமரை மலரில் இருக்கும் பிரமனைக் குறிக்கும். முனைநாட்பனிந்தேத்த அருள்செய்த என்பது சர்வசங்கார காலத்தின் பின் மீண்டும் உலகத்தைப் படைப்பதற்காகப் பிரமனைத் தோற்றுவிக்கப் பிரமன் தான் செய்வது எதுவென வேண்டித் தொழு அவனுக்குப் படைத்தல் தொழிலைச் செய்ய அருள்பாலித்த செயலைக் குறிக்கும்.

பீடுடைய பிரமாபுரம் என்பது சர்வசங்கார காலத்தில் தோணியாகிய (தோணிபுரம்) நின்ற தலமே மீண்டும் படைப்புக் காலத்தில் பிரமனால் வழிபடப்பட்டமையால் பிரமபுரம் எனப்பட்டது. சிவபெருமானின் அருள்விளங்கும் பெருமையுடையதால் பீடுடைய எனப்பட்டது.

சர்வசங்கார காலத்தில் அழியாது தோணியாகி நின்ற இறுதி இடமே படைப்புக்கு முதலிடமாயிற்று. “அந்தம் ஆதி என்மனால் புலவர்” எனும் சிவஞான போதத்திற்கு இது இலக்கியமாகும் அருமைப்பாடும் வியக்கத்தக்கதாகும்.

உலகின் தோற்றுத்திற்கு மூலமான அருளை இறைவன் வழங்கிய இடமே பிரமபுரம். அத்தலமே தமிழ்மறையாகிய தேவாரம் தொடங்குவதற்கும் முதல் இடமானது. இறைவனின் திருவருட்சக்தி துணைக்கொண்டு வேதத்தை நான்முகன் எப்போதும் ஒதிப் பணிபுரியம் பிரமாபுரத்தில் தமிழ் வேதமாகிய தேவாரத்தைப் பாடிப் பணிபுரியும் திருஞானசம்பந்தப்பெருமான் ஞானப்பாலுண்டு அருள்பெற்ற சித்தாந்த ஞானசெய்தி விளக்கம் உவக்கத்தக்கது.

God is at calling distance

Prof. A. Sanmugadas, Ph.D. (Edinburgh)

We learnt at our early ages that God is Omnipresent. We have ample evidence in our literary and religious texts to illustrate the belief that God is Omni-present. In spite of these, once a person asked a religious preacher "Where does God live?" The preacher answered that God must definitely be living at a calling distance. He further said that when a crocodile caught the leg of an elephant, the latter cried and called "Ati Mulame" (அதி மூலமே). Lord Vishnu heard this cry and rushed to the spot and saved the elephant. One could deduce by this that God is living somewhere at a calling distance.

Saint Thirugnanasampanthar when he was a child accompanied his father to the Temple pond ar SirKali. His father left him at the shore of the pond and went down to take a bath. He dipped himself into the water. The child Sampanthar having not seen his father started crying. Immediately Lord Shiva and Parvathy appeared in front of him and Parvati comforted him by giving Her breast milk. When the child's father came up, God disappeared but the child was waiting happily with the spilt milk on his lips. As a Brahmin, Sivapathaviruthayar, the child's father was angry that his son has been fed by someone. He asked the child "Who gave you milk?" The child happily pointed his finger to the temple's Gopuram and started singing the famous Tevaram "தோடுடைய செவியன் விட்டபேறி." This clearly explains the fact that

God is at close quarters to answer His disciples' calls. Another religious leader says that God is always near us. He says "I was ashamed when I realized that God always stays near us and is aware of what we have in our minds. This is rendered in the following lines:

"உள்ளவர் உள்ளக்கறல்லாம் உடனின்று அறிநியென்று
வேங்கிளேன் வெங்கிப் போதான் விலையூர் சிரிந்திட்டேனே"

It is believed that God is always with those who render services to human beings. Saint Sampanthar says that those who love others will not suffer and they will serve God. ("அன்பறு சிந்தையர்.. துன்பறுவார் அல்லர் தொண்டு செய்வாரே").

This is a true story and I have heard personally from the person who had this experience. A Woman was carrying a heavy luggage. She was going with some young girls. It was getting dark. They were walking along a lonely road and they had to rush to take shelter at a school nearby. All were going fast.. But this woman could not do it. She at last on the side of the road and said "Now only Lord Parameswaran could help me." To her surprise after a few minutes someone came on a bicycle lifted her and the baggage to that school. This incident again tells us that God is with us and either follows us or stays at a close distance where he could hear us.

இறுப்புநர் :

சௌவபரிபாலன சபை,
இல. 66, கல்லூரி வீதி,
நீராவியடி,
யாழ்ப்பாணம்.

யெறுநர் :

.....
.....
.....
.....